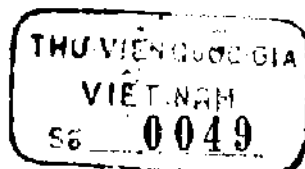

HỌC-VIÊN QUỐC-GIA HÀNH-CHÁNH

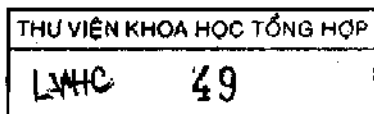
Luận văn Tốt nghiệp

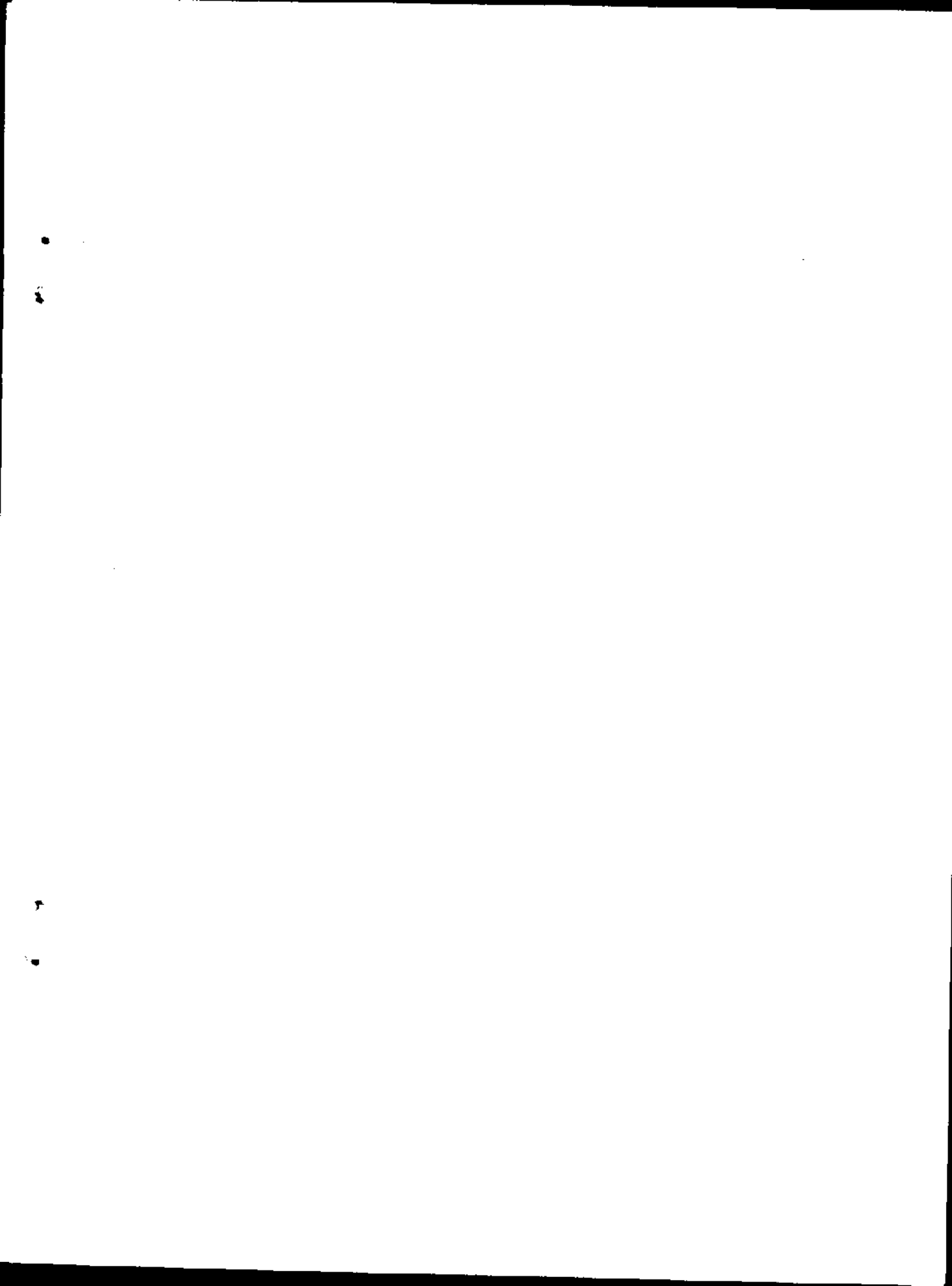
CHIÊU - HỒI & CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ

Giáo sư hướng dẫn:
LƯƠNG - THỌ - PHÁT

Sinh viên đệ trình:
HOÀNG - MỸ
Ban Đốc Sự khóa XV
1967 - 1970

MỤC LỤC

CHƯƠNG DẪM-NHẬP :

x PHẦN THỨ NHẤT : CHIÊU-HỒI VÀ CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ

Chương 1 : Chính-Sách Chiêu-Hồi.

A.- Đại-Cương Về Chiêu-Hồi

B.- Chính-Sách Chiêu-Hồi.

Chương 2 : Chiến-Tranh Tâm-Lý.

A.- Tổng-quát về Chiến-tranh tâm-lý

B.- Đường-lối chiến-branh tâm-lý Việt Nam qua các cơ-cấu hoạt-động.

Chương 3 : Tương-quan giữa Chiêu-Hồi và Chiến-Tranh tâm-lý.

A.- Những khác-biệt giữa Chiêu-Hồi và Chiến-tranh tâm-lý.

B.- Những tương-đồng giữa các hoạt-động

x PHẦN THỨ HAI : HOẠT-ĐỘNG CHIÊU-HỒI VÀ CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ VIỆT-NAM .

Chương 1 : Thực-trạng hoạt-động Chiêu-hồi và Chiến-tranh tâm-lý.

I.- Tổ-chức cơ-quan Chiêu-Hồi và chiến tranh tâm-lý.

II.- Thành-quả của các hoạt-động Chiêu-Hồi và chiến-tranh tâm-lý.

Chương 2 : Nhận-xét và phê-bình.

- I.- Bộ Chiêu-Hồi
- II.- Bộ Thông-Tin
- III.- Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-Trị.

Chương 3 : Đặt vấn-đề cho một kế-hoạch Chiêu-Hồi và chiến-tranh tâm-lý hữu-hiệu.

- I.- Tương-quan trong một chính-sách Quốc-gia toàn-diện.
- II.- Sự phối-hợp chặc-chẽ trong các tổ-chức và hoạt-động của các cơ-quan.
- III.- Vấn-đề võ-trang tinh-thần và động-viên toàn-lực.

* KẾT - LUẬN :

Do Võ Phi Hùng Cọu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đăng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Chương Dẫn Nhập

SƠ LƯỢC VỀ CUỘC CHIẾN-TRANH VIỆT-NAM VÀ SỰ CẦN-THIỆT CỦA MỘT CHÍNH-SÁCH CHIÊU-HỜI VÀ CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ

THƯ-VIỆC QUỐC-GIA

I.- TỪ GENÈVE ĐẾN TIẾNG SÚNG ĐẦU TIÊN TẠI VIỆT-NAM :

Thất-bại Điện Biên-Phủ của Pháp đã chấm-dứt chiến-tranh Đông-~~ương~~ bằng Hiệp-dịnh Genève, được ký-kết ngày 21 .7.1954, các phe liên-hệ đã chọn vĩ-tuyến 17 làm giới-tuyến quân-sự tạm-thời cho sự qua phân lãnh-thổ Việt-Nam chớngày Tổng-tuyên-cử thống-nhất đất nước hai năm về sau.

Việt-Nam bị phân chia làm hai quốc-gia, theo hai chính-thể hoàn-toàn khác-biệt : miền Bắc đặt dưới chế-độ Cộng sản và miền Nam theo chế-độ tự-do.

Người dân Việt-Nam sau 9 năm chịu-đựng chiến-tranh tưởng rằng sẽ được sống trong cảnh thanh-bình và chờ ngày thống-nhất đất nước.

Nhưng lịch-sử dường như đã không chịu theo ý muốn của người dân Việt.

Một cuộc chiến-tranh thứ hai bắt đầu. Tiếng súng đầu tiên bùng nổ tại miền Nam Việt-Nam vào năm 1957, châm ngòi lửa cho một cuộc chiến-tranh khùng-khiếp giữa hai miền Nam Bắc và tiếp-diễn cho đến nay vẫn chưa kết liễu.

II.- SỰ THÀNH-LẬP MẶT-TRẬN GIẢI-PHÓNG MIỀN NAM :

Để thực-hiện ý-đồ xâm-chiếm miền Nam, ngày 9.5.1960 trong một phiên-họp của Cộng-Đàn Bắc-việt đã tự cho mình có nhiệm-vụ giải-phóng miền Nam Việt-Nam.

Ngày 20.12.1960 một mặt trận đã được thành-lập, đó là Mặt-trận Dân-tộc Giải-phóng Miền Nam và được sự hỗ-trợ của một đảng mới lấy tên là Đảng Nhân-Dân Cách-Mạng Việt-Nam chính-thức ra đời ngày 1.1.1962.

Đó là các cơ-quan đầu não điều-khiển cuộc chiến của Cộng sản xâm-lãng miền Nam Tự-do.

III.- CHIẾN-TRANH VIỆT-NAM :

Cho dù có bùng-bít đến đâu, những bằng chứng hiển-nhiên và chính-xác đã minh-chứng rằng đó là cuộc chiến tranh của Miền Bắc xâm-lãng Miền Nam.

Chúng ta không lạ gì chính-sách xâm-lãng của Cộng-sản. Tại Việt-Nam, ngay từ sau 1954 Cộng-sản đã chuẩn bị một hạ-tang cơ-sở cho sự xâm-lược của họ vào miền Nam Việt Nam trong những năm kế-tiếp sau này.

Miền Bắc đã tìm đủ mọi cách để xâm-nhập chính trị và quân-sự, đưa người và vũ-khí vào Nam để thúc-đẩy, điều-khiển cuộc chiến-tranh nhằm thôn-tính luôn miền Nam Việt Nam.

IV.- BẢN-CHẤT CUỘC CHIẾN :

Dù ý-nghĩa cuộc chiến có được giải-thích thế nào đi nữa, có thể nói rằng cuộc chiến-tranh Việt-Nam mang một bản chất mới lạ và những nét đặc thù lòng trong hoàn-cảnh đặc biệt của Việt-Nam. Cuộc chiến-tranh trong một quốc-gia nhỏ bé này mang những tính-chất sau :

1.- Một cuộc tranh-chấp quốc-tế :

Chiến-tranh Việt-Nam không giới-hạn trong ý-nghĩa một cuộc nội-chiến. Đằng sau VNCH và MTGPMN còn có sự hỗ-trợ của 2 khối Tự-Do và Cộng-sản, vì thế nó mang bản-chất một cuộc tranh-chấp quốc-tế.

2.- Một cuộc chiến-tranh trắc-nghiệm :

Việt-Nam đã được sử-dụng như một chiến-trường trắc nghiệm. Trong cuộc chiến-tranh này Việt-Nam đã biến-thành một tiền-đồn chống Cộng của Đông-Nam-Á, một thí-diêm choly thuyết chiến-tranh giải-phóng của Mao-trạch-Đông.

Hai phe (Tự-do và Cộng-sản) đã dùng chiến-trường Việt-Nam để dò xét về sức mạnh quân-sự, võ-khí và tinh-thần chiến-đấu của nhau, tìm hiểu tinh-thần chống Cộng của Á - Châu, phương-pháp chiến-tranh của Cộng-sản, trắc-nghiệm vũ khí và chiến-lược của họ.

3.- Chiến-tranh ý-thức-hệ :

Chủ-nghĩa Cộng-sản là một chủ-nghĩa Cách-mạng Xã-hội bằng chiến-tranh chính-trị có đối-tượng chinh-phục lòng người. Ý-thức-hệ Cộng-sản chống lại và phủ-nhận ý-thức-hệ cũ nên nó là một cuộc chiến-tranh cách-mạng hay là một cuộc chiến-tranh nhân-dân. Chiến-tranh cách-mạng bao quát mọi lãnh-vực kinh-tế, văn-hóa, xã-hội, chính-trị, nên cũng gọi là một cuộc chiến-tranh toàn-diện. Bởi vì toàn diện nên nó không thể trong một chốc-lắc mà thực-hiện được, nó còn là một cuộc chiến-tranh trường-kỳ.

Cuộc chiến-tranh Việt-Nam, vì thế mang những nét đặc-thù, nó là một cuộc chiến-tranh không qui-uớc, không tuyên-chiến, không giới-tuyến lòng vào trong hoàn-cảnh đặc biệt của Việt-Nam.

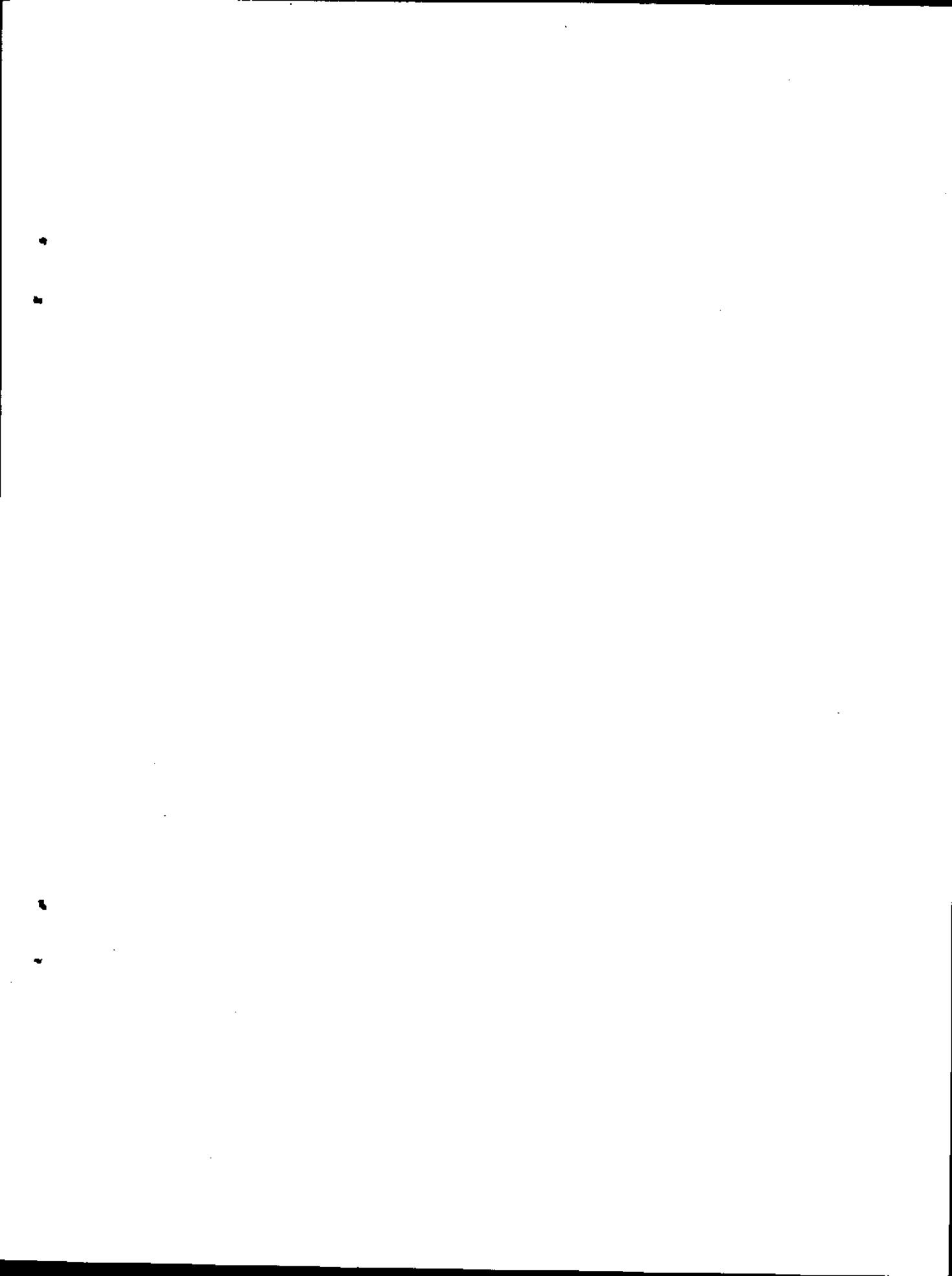
Với một cuộc chiến-tranh như thế vấn-đề chính-yếu là tranh-thủ nhân-tâm, vũ-khí là một yếu-tố quan-trọng nhưng không phải là một yếu-tố quyết-định.

X

Để đối-phó với một cuộc chiến-tranh như vậy, muốn chiến-thắng chính-quyền miền Nam còn phải mạnh về tất cả mọi phương-diện kinh-tế, văn-hóa, xã-hội, chính-trị, quân sự v.v... Nhưng mạnh không có nghĩa là sẽ tiêu-diệt hết

quân địch. Mà mạnh là để thực-hiện một chính-sách tốt đẹp cho miền Nam Việt-Nam trong tự-do, công-bằng, dân-chủ và hạnh-phúc.

Ngoài ra, một chính-sách hay không chưa đủ mà còn phải có một kế-hoạch chiến-tranh tâm-lý hữu-hiệu nhằm đạt được mục-tiêu tranh-thủ nhân-tâm đồng-thời mở một lối thoát tốt đẹp trong danh-dự để kêu gọi những người bên kia chiến tuyến trở về với dân-tộc hầu giải-quyết chiến-tranh, và xây-dựng đất nước.

PHẦN THỨ NHẤT
**CHIÊU HỒI VÀ
 CHIẾN TRANH TÂM LÝ**

Chương Một

CHÍNH-SÁCH CHIÊU-HỒI

A.- ĐẠI-CƯƠNG VỀ CHIÊU-HỒI :

I.- ĐỊNH-NGHĨA VÀ PHÂN-BIỆT :

Chính-sách Chiêu-hồi là một chủ-trương nhằm tập hợp mọi nỗ-lực để tạo điều-kiện và cơ-hội thuận-tiện cho các người lầm đường trở về và giúp họ sớm hội-nhập vào cộng-đồng dân-tộc, tham-gia tích-cực vào công-cuộc kiến-thiết đất nước, thực-hiện một xã-hội công-bằng và tự-do.

Để rõ thêm ý-nghĩa ta cần phân-biệt Chiêu-hồi với chiêu hàng, chiêu-an, chiêu-tập và địch-vận.

- Chiêu-hồi và chiêu-hàng : khác nhau, Hồi-chánh - viên khác với Tù-binh. Người hồi-chánh không phải là người bại trận, họ trở về trong danh-dự với đầy-dủ bổn-phận và nhiệm-vụ của một người công-dân. Như thế, Chiêu-hồi nặng về ý-nghĩa chính-trị, còn Chiêu-hàng nghiêng về áp-lực quân-sự.

- Chiêu-Hồi và Chiêu-an: Chiêu-hồi được thực-hiện ngay cả lúc đôi phương đang cầm súng chống-cự, còn chiêu-an chỉ sử-dụng sau khi chiến-tranh đã chấm-đứt để kêu gọi tàn quân địch hay dân chúng bị nạn trở về an cư lạc-nghiệp.

- Chiêu-Hồi và Chiêu-tập : Chiêu-tập là kêu gọi đồng bào trở về tập-hợp nhân-sự, ý-chí cùng năng-lực, đầu-lung góp sức chống địch. Danh-từ chiêu-tập có ý-nghĩa mạnh

hơn Chiêu-Hồi, nhưng không dùng được vì Chiêu-Tập khiến người ta liên tưởng đến ý-nghĩa xấu qua hình-ảnh những trại tập-trung kiểu Việt-cộng.

- Chiêu-Hồi và Dịch-vận : Dịch-vận nằm trong phạm vi chiến-thuật, chiến-lược do quân-đội áp-dụng để làm tan-rã hàng ngũ và lực-lượng địch bằng nội-tuyến, phản-gián, tình-báo... tách đối-tượng ra khỏi hàng ngũ địch. Sau đó sẽ xử-dụng họ làm phương tiện để khai-thác địch tình, nhiệm vụ đến đó là hết.

Trái lại, Chiêu-hồi là một công cuộc của toàn quân và dân trên một phạm vi rộng lớn, nhằm kêu gọi không những các phần tử đứng trong lực-lượng địch mà còn cả những thành phần dân chúng vì lý do này hay lý do khác còn ở trong vùng do địch kiểm-soát.

Chiêu-hồi bao gồm cả dịch-vận. Hãy nói một cách khác Chiêu-hồi là dịch-vận được nâng lên hàng chính-sách.

II.- MỤC-TIÊU VÀ ĐỐI-TƯỢNG CỦA CHÍNH-SÁCH :

Chính-sách Chiêu-Hồi có hai mục-tiêu rõ-rệt : Mục-tiêu giai-đoạn và mục-tiêu tổng-quát.

1.- Mục-tiêu giai-đoạn :

Nhằm vào việc hỗ-trợ quân-đội giải-quyết chiến-trường tại Nam Việt-Nam để chóng mang lại hòa-bình. Khẩu-hiệu là BIẾN ĐỊCH THÀNH TA qua hai giai-đoạn :

- Giai-đoạn thứ nhất : Làm tan rã hàng ngũ đối phương bằng tuyên-truyền vận-động và tổ-chức cho địch về với ta.

- Giai-đoạn thứ hai : Địch trở về rồi còn phải tạo điều-kiện cho họ sớm hội-nhập vào đời sống cộng-đồng quốc-gia góp phần chống Cộng và xây-dựng đất nước.

2.- Mục-tiêu tổng-quát :

Trong hiện-tại mục-tiêu giai-đoạn đang được thực-hiện và đã đạt được thành quả đáng kể.

Tuy nhiên, chủ-trương của chánh-sách Chiêu-hồi không phải chỉ giới-hạn trong phạm-vi ấy nghĩa là chỉ nhằm vào những phần tử chưa thức tỉnh ở Nam Việt-Nam. Thực-sự, mục-tiêu của chánh-sách còn hướng cả về một nửa phần đất bên kia vĩ-tuyến 17, nơi chủ-nghĩa Cộng-sản đang ngự-trị.

Hàng triệu lá truyền đơn được thả nhân dịp những phi-vụ oanh-tạc miền Bắc trước đây đã chứng-minh điều này. Mục-đích vẫn là để thu-hút tư-tưởng nhân-dân, lôi-cuốn hàng ngũ Cộng-sản Bắc-Việt hầu làm-sụp-đổ chính-quyền Cộng-sản.

Hơn nữa chúng ta đừng lầm-tưởng chánh-sách Chiêu - Hồi được đặt ra là để đối đầu với một cuộc chiến-tranh trực diện với Cộng-sản và sẽ chấm-dứt cùng lúc với chiến tranh. Thật ra khi lòng người còn ly-tán, chủ-nghĩa Cộng-sản chưa gọt rửa hết trong đầu óc mọi người thì chánh-sách Chiêu-hồi vẫn tồn-tại để tiếp-tục củng-cố hàng ngũ nhân-dân dưới chế-độ tự-do dân-chủ thật-sự.

Đối-tượng chánh-sách chiêu-hồi gồm các thành-phần sau đây :

1.- Đối-tượng chính là các cấp trong tổ-chức và lực - lượng quân-sự, dân-sự cộng-sản Bắc-Việt, các tổ-chức bình-phong trá-hình của chúng trong Nam. Gồm :

- Việt-cộng chính cống : Những người hoạt-động trong hàng ngũ Cộng-sản, trong binh ngũ Cộng-quan như MTGP MN, Cán-binh xâm-nhập.

- Những cảm-tình-viên Việt-cộng : Làm tuyên-truyền kinh-tài, tinh-báo, v.v... cho Việt-cộng.

- Nhân-dân : Miền Việt-cộng tạm kiểm-soát và nhân-dân miền Bắc.

- Những người bị Việt-cộng uy-hiếp bắt theo.

2.- Đối-tượng phụ : (hay mở rộng) gồm những phần tử phiến-loạn võ-trang chống lại chính-phủ VNCH một cách bất hợp-pháp.

- Các phần-tử phiến-loạn (Đảng Khăn-Trắng, Fulro)

- Các tàn quân của các giáo-phái võ-trang.
- Thanh-niên trốn quân-dịch, đào ngũ, những người can-án, đang lan-trốn trong vùng địch.

III.- NHIỆM-VỤ CHIÊU-HỒI :

Như chúng ta đã biết chánh-sách Chiêu-hồi có những ích-lợi thiết-thực của nó về phương-diện quân-sự cũng như chính-trị. Chiêu-hồi là một điểm quan-trọng trong lập-trường của VNCH trên chính-trường quốc-tê cũng như quốc-nội nhằm góp phần hữu-hiệu giải-quyết chiến-tranh Việt-Nam hiện nay. Kết-quả Chiêu-Hồi càng lớn chính-nghĩa chúng ta càng sáng tỏ và phát-huy.

Chiêu-hồi là tiết-kiệm xương máu trong cuộc chiến-tranh, là tăng-cường chiến-hữu chống Cộng và xây-dựng dân-chủ, là giảm bớt chông-gai trên đường tiến tới hòa-bình.

Hay nói một cách khác Chiêu-hồi là con đường ngắn-nhất đưa tới Hòa-bình.

Chiêu-hồi đã ích-lợi như vậy thì nhiệm-vụ Chiêu-hồi cũng phải là một nhiệm-vụ rất đặc-biệt.

Trước hết chúng ta cần quan-niệm công-tác Chiêu-Hồi trong khuôn-khố một cuộc chiến-tranh nhân-dân chống Cộng - sản và Chiêu-hồi là một công cuộc chung của toàn dân, toàn quân và toàn diện.

Nhân-viên chính-quyền, đặc-biệt là cơ-quan Chiêu - Hồi có nhiệm-vụ rõ-rệt là đẩy mạnh công-tác Chiêu-hồi, nhưng quan-trọng hơn là phải vận-dộng dân chúng tham-gia mạnh mẽ vào công-tác Chiêu-hồi.

Cũng như quân-đội, không những có nhiệm-vụ rõ-rệt và chính-yếu là tiêu-diệt địch mà còn phải chinh-phục nhân-tâm, giác-ngộ địch trở về với chính-nghĩa để tiết-kiệm xương máu cho cuộc chiến.

Tóm lại, Chiêu-hồi là một chủ-trương nhằm tập - hợp mọi nỗ-lực để tạo điều-kiện thuận-tiện cho Việt-cộng trở về làm suy-giảm khả-năng Việt-cộng đồng-thời tăng gia tiềm-lực quốc-gia.

B.- CHÁNH-SÁCH CHIÊU-HỒI :

I.- SƠ-LƯỢC VỀ DIỄN-TIẾN CHÁNH-SÁCH CHIÊU-HỒI :

1.- Mùa Xuân 1963 trong sách-lược chống Cộng chính-quyền ban hành chánh-sách Chiêu-hồi. Chánh-sách Chiêu-Hồi lúc bấy-giờ dựa trên chủ-thuyết nhân-vị và là con đẻ của chánh-sách Ấp Chiến-Lược. Nhưng tổ-chức chưa đạt được tầm quan-trọng của nó, tình-thế chưa thuận-lợi nên chánh-sách chưa được thực-thi đúng mức và chưa đạt được kết-quả mong muốn.

2.- Ngày 1.11.1963 : nền Đệ Nhất Cộng-Hòa sụp đổ. Trước nhiều nhu-cầu cấp bách của thời-quốc, công-tác Chiêu-Hồi hoặc bị xao-lãng hay bị ngưng-trệ vì sự thay đổi quan niệm và tổ-chức của những chính-phủ chuyển-tiếp khác nhau nên đã lâm vào tình-trạng bỏ bê thiếu liên-tục nhất-trí.

3.- Nhận-thức rõ được hậu-quả tai-hại nói trên; năm 1966 Nội-Các Chiến-Tranh đã kịp-thời nắm vững lại vấn-đề, sắp-xếp lại cơ-cấu tổ-chức, ban hành các biện-pháp mới nhờ đó đã thu lượm được những thành quả tốt đẹp.

4.- Lại nữa tình-thế càng ngày càng thuận-lợi cho ta.

- Việt-cộng từ thế Du-kích-chuyển sang thế vận động chiến. Để thực-hiện đường-lối chiến-tranh mới chúng đã đẩy mạnh những hoạt-động cường-bách và khủng-bố nhân-dân, để lộ những dã-tâm mà chúng hằng bùng-bít.

- Trong khi đó chính-phủ Việt-Nam Cộng-Hòa tăng-cường áp-lực quân-sự mạnh-mẽ. Đồng-thời với sự tăng-cường áp-lực quân-sự Việt-Nam Cộng-Hòa lại ổn-định được hậu-phương : thiết-lập cơ-cấu dân-chủ từ Xã Ấp đến thượng tầng; công-kuộc xây-dựng nông-thôn được đẩy mạnh.

- Chính-phủ Việt-Nam Cộng-Hòa đẩy mạnh hoạt-động Chiêu-Hồi bằng cách mở rộng con đường Chiêu-hồi bước sang chánh-sách Đại-Đoàn-Kết Dân-tộc.

5.- Do đó ngày Giỗ Tổ Hùng-Vương 1967 chính-phủ Việt-Nam Cộng-hòa ra tuyên-cáo công-bố đường-lối và chánh sách Đại-Đoàn-Kết Dân-tộc.

II.- NGUYÊN-LÝ CĂN-BẢN :

1.- Thời Đệ Nhất Cộng-Hòa :

Trước hết ta nhận thấy chánh-sách Chiêu-Hồi là con đẻ của chánh-sách Ấp Chiến-Lược. Ấp Chiến-Lược ra đời do sự mô-phỏng kế-hoạch của Tướng BRIGG : kế hoạch tiêu thổ và tháo nước bắt cả. Tháo nước là tản-cư dân vào sống ký luyệt tại những trại tập-trung có công-sự phòng-thủ. Các không nước sẽ chết. Du-kích không có dân hỗ-trợ sẽ kiệt-quệ và t tiêu diệt.

Ấp Chiến-Lược được coi như một thị-trấn bán tự trị mà các viên-chức quản-trị do dân bầu ra. Chính-phủ, quân-đội ít khi phải can-dự vào công việc quản-trị.

Là con đẻ của Ấp Chiến-Lược chánh-sách Chiêu-Hồi bắt nguồn từ lý-tưởng nhân-vị nằm trong đường lối nhân - vị của chánh-phủ bấy giờ.

Khi chế-độ nhà Ngô còn hiện-hữu, lý-thuyết nhân-vị được ra đời để làm nền-tảng chống lại lý-thuyết Mát-Xít của Cộng-sản. Vì thế khi tuyên-cáo ban-hành chánh-sách Chiêu - Hồi thuyết nhân-vị cũng được lồng vào trong đó.

Cộng-sản quan-niệm "Giù-cánh biện-minh cho phương-tiện" nên có thể hy-sinh con người trong hiện tại, nhưng với lý-thuyết nhân-vị thì con người hiện tại cũng đáng quý như con người tương-lai. Trong khi thực-hiện một xã-hội mới một nền văn-minh mới, không thể có một số người phải đứng ngoài lề xã-hội ấy.

Do đó, những người hồi-chánh sau khi cải-thiện sẽ được hội-nhập vào xã-hội cùng mọi người phục-vụ cho quốc - gia . Khi đã nhận-thức được con đường trước kia là tồi, là sự lựa chọn lầm-lẫn, ngày nay họ trở về, phải tạo cho họ một chỗ đứng xứng đáng với nhân phẩm tư-cách và khả-năng họ. Phải làm sao xóa tan mặc cảm nơi họ, để họ không còn thấy bơ-vơ lạc-lúng...

Nói như vậy có nghĩa là chính-phủ và quốc-dân phải luôn luôn tôn-trọng nhân-vị của họ, dù họ đã từng theo Việt Cộng, can án hay trốn tránh nhiệm-vụ công-dân.

Ngoài ra, chánh-sách chiêu-hồi cũng được thực-hiện theo tinh-thần bác-ái và công-lý.

Chúng ta cũng như đối-phương đều sống trên cùng một mảnh đất gấm vóc mà tiên-nhân đã tốn bao xương máu gầy dựng nên, đều có chung một huyết-thống và một nền văn-hải ẽ n. Những kẻ đứng trong hàng ngũ địch cũng đều là đồng bào của ta. Vì thế, chúng ta không bao giờ chu-trương căm-thù những người đã lầm lỡ bước vào con đường u-tối kia.

Đánh kẻ quay đi ai nỡ đánh người trở lại, chúng ta sẵn sàng chân-thành mở rộng vòng tay đón kẻ giác-ngộ qui hồi trong tình bác-ái vị tha, một tinh-thần luôn luôn tiềm tàng trong lòng người dân-Việt từ xưa.

Tuy nhiên, khoan-hồng không có nghĩa là hoàn-toàn xóa bỏ mọi tội-lỗi mà họ đã can phạm. Xã-hội muốn có trật tự cần phải có công-lý. Không có công-lý thì sẽ có những kẻ lợi-dụng chánh-sách Chiêu-hồi để làm điều xằng-bậy. Bất công xảy ra, xã-hội sẽ rối loạn. Họ can án phạm-tội phải đưa ra công-lý xét xử. Nhưng phải dành cho một thời-gian để cải-thiện chứ không truy-tố thi-hành bản án ngay.

Như thế, dù chánh-sách Chiêu-hồi dựa vào tinh-thần bác ái nhân-đạo, nhưng vẫn không dậm chân lên trên công - bằng xã-hội, xóa đi ^{non} dân-chủ pháp-trị của quốc-gia. Có vậy xã-hội mới không xáo-trộn mà trường-tồn.

2.- Thời Đệ Nhị Cộng-Hòa :

Cách-mạng 1.11.1963 lật đổ chế-độ Đệ Nhất Cộng-Hòa. Tất cả những căn-bản, lý-thuyết của thời đồ dù hay hoặc dở đều bị chính-quyền sau Cách-mạng bỏ quên hay không dám nhìn nhận. Vì thế chánh-sách Chiêu-Hồi đã trải qua một thời-gian khủng-hoảng lu mờ, phải chờ đến năm 1967 chánh-sách Đại-Đoàn Kết Dân-Tộc ra đời thì chánh-sách Chiêu-hồi mới có một căn bản mới.

Chánh-sách Đại-Đoàn-Kết Dân-Tộc nằm trong lòng cuộc vận-động Quốc-gia chủ-nghĩa của dân-tộc Việt-Nam. Ba nguyên lý chỉ-đạo của chánh-sách là : DÂN-TỘC, DÂN-HÒA, DÂN-TIẾN.

Chánh-sách Đại-Đoàn-Kết Dân-Tộc với ba nguyên - lý trên nhằm đưa dân-tộc Việt-Nam hoàn-thành cuộc vận-động Quốc-gia Chủ-nghĩa, giải-phóng đất nước và giải-phóng con người Việt-Nam.

Đại-Đoàn-Kết Dân-Tộc "không phải là chủ-thuyết chính trị của một chính-phủ hay đoàn-thể nào. Trái lại, là một đường-lối kết-hợp tất cả mọi người và mọi khuynh-hướng chính-trị, đồng-thời nổi lên ý-nguyện sâu rộng của cộng - đồng Quốc Dân Việt-Nam.

Bởi vậy, nếu được phổ-biến và phát-huy mạnh mẽ, chánh-sách Đại-đoàn-kết Dân-tộc sẽ cảnh-tỉnh được những người Việt- hiện còn mù-quáng hoặc bị ép-buộc đi theo Cộng sản, dứt khoát rời bỏ hàng ngũ địch trở về với cộng-đồng Quốc-gia.

Trong lãnh-vực Chiêu-Hồi, 3 phương-thức để thực - hiện chánh-sách Đại-Đoàn-Kết Dân-Tộc đã được chính-phủ Kong trọng công-bố và được áp-dụng kể từ 19.4.1967.

THỨ NHẤT : Tất cả những ai đã dứt-khoát rời bỏ hàng ngũ Cộng-sản để trở về với Cộng-đồng Quốc-gia sẽ được ân-cần đón nhận như những công-dân với trọn vẹn tự-cách, và được chính-quyền bảo-vệ cùng giúp đỡ phương-tiện để xây - dựng cuộc đời mới.

THỨ HAI : Những công-dân trở về với cộng-đồng Quốc gia sẽ được thu-dụng xứng đáng tùy theo khả-năng, do tất cả mọi người Việt-Nam, không phân-biệt, không kỳ-thị, đều có cơ-hội góp phần tích-cực vào công-cuộc kiến-thiết xứ-sở.

THỨ BA : Những công-dân trở về với cộng-đồng quốc-gia mà trước đây đã phạm tội vì bị cộng-sản áp bức hoặc lường gạt, dù có án hay chưa, sẽ được hưởng các biện-dạm trong Hiến-Pháp. Quốc-gia sẽ hết sức khoan-hồng để họ có cơ hội đem năng-lực và ý-chí phục-vụ xóa bỏ lối-làm trong quá khứ.

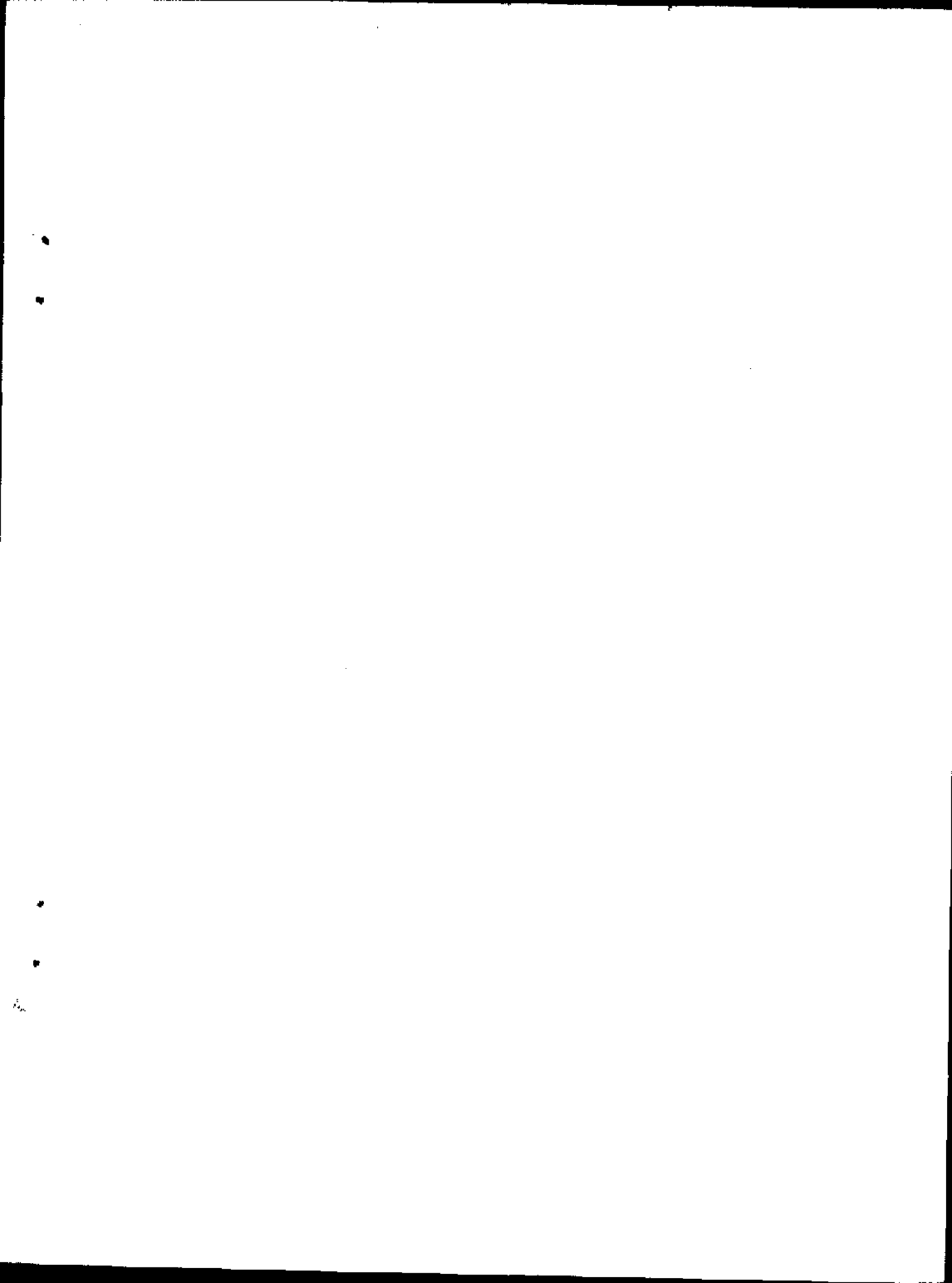
Tóm lại, trong chánh-sách Chiêu-hồi tư-tướng căn - bản có thay đổi theo tình-hình chính-trị, tổ-chức Chiêu -

Hồi do đó cũng thay đổi và được cải-tổ luôn luôn.

Tuy nhiên, những sự thay đổi đó chỉ có tính-cách bề ngoài để đáp ứng với tình-thế đòi hỏi, kỹ thật thực-chất vẫn không có gì khác lạ.

Chánh-sách Chiêu-hồi cho đến nay tương-đối có một chỗ đứng vững-chắc nhờ phần tư tưởng dù có vá-víu chẳng nữa; giá-trị còn kèm theo sự ích-lợi thiết-thực của nó nữa.

III
2)
(

Chương Hai

CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ

A.- TỔNG-QUÁT VỀ CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ :

Nói đến chiến-tranh người ta nghĩ ngay đến đùng đạn sự tàn phá và sự chết chóc.

Tuy nhiên, chiến-tranh chỉ được quan-niệm như một cách thuyết-phục người khác, một cách thuyết-phục tốn kém đau đớn, nhưng có hiệu-quả khi không còn cách nào khác để thuyết-phục nữa. Chiến-tranh là để làm thay đổi đầu óc bên địch chứ không phải để giết hết địch. Vũ-khí, sự tàn phá, sự chết chóc chỉ là phương-tiện và là hậu-quả không tránh được.

Qua chiến-tranh tâm-lý, chúng ta không nên quan-niệm một cách dễ-dàng bằng những ý-niệm thông-thường về một cuộc chiến-tranh chính-thức.

Chiến-tranh tâm-lý là cuộc chiến-tranh bắt đầu hoạt động từ trước khi một cuộc chiến-tranh chính-thức được tuyên-bố, và tiếp tục hoạt-động trong thời-kỳ cuộc chiến-tranh đó cũng như sau khi cuộc chiến-tranh đó đã chính-thức kết liễu.

Những hoạt-động chiến-tranh tâm-lý tiếp-diễn một cách liên-tục qua nhiều hình-thức khác nhau và đã có từ ngàn xưa. Ý-nghĩa chiến-tranh tâm-lý vì thế cũng đã thay đổi theo từng giai-đoạn lịch-sử cũng như tùy theo từng quốc-gia và các quan-niệm chính-trị.

Ngày xưa chiến-tranh tâm-lý gần đồng nghĩa với địch vận mà ngày nay người ta thường gọi là tình-báo tâm-lý chiến. Chiến-tranh tâm-lý như vậy nằm trong phạm-vi chiến-lược, chiến-thuật bằng các phương-tiện như nội-tuyên, phản gián

gây nghi kỵ, hoang mang, chia rẽ, đảo ngũ, phản chiến nhằm áp-dụng tất cả mọi kỹ-thuật có tính-cách bán chiến-tranh để đoạt thắng-lợi trong một cuộc chiến-tranh chính-thức. Một vài dẫn chứng trong lịch-sử như :

- ÔNG GIDEON DÙNG HOANG MANG LÀM LỢI KHÍ: Chiến tranh tâm-lý có lẽ được áp dụng lần đầu tiên trong lịch-sử khi ông Gideon (1245 trước Thiên-Chúa Giáng Sinh) dùng mọp đèn và lọ đựng đèn trong trận đánh quân MIDIANITS. Theo như truyện kể trong kinh-thánh, Ông Gideon ít quân hơn bên địch và ông sắp bị địch đánh thua. Vì thế Ông phải dùng mẹo Theo tổ-chức quân-sự hồi đó thì trong số 100 quân lại có 1 người cầm đèn hay đuốc, vì thế Ông cho tất cả 300 quân mang đèn đuốc khiến địch tưởng là có tới 30.000 quân và bỏ chạy khi bị tấn công ban đêm.

Những thuật chiến-tranh tâm-lý như thế sau này có rất nhiều trong lịch-sử Âu-Châu cũng như Trung-Quốc.

- Vua WANG MANG (Trung-Hoa) đã từng dùng quân yêu đạo để đánh địch, làm mất tinh-thần đối-phương.

- Tiếng sáo TRƯỜNG-LƯƠNG để gọi cho địch nổi nhớ nhà và lòng oán-ghét chiến-tranh.

- THÀNH-CÁT TƯ-HẬN đã biết tận dụng những kỹ-thuật chiến-tranh tâm-lý để biểu-dương sức mạnh vô địch của mình

Tại Việt-Nam những ví dụ như trên cũng rất nhiều : Tiêu-biểu là NGUYỄN-TRÁI, Nguyễn-Trái đã biết dùng mật viết trên lá cây. "LÊ-LỢI vi quân, Nguyễn-Trái vi thần" để sau đó kiến sẽ ăn thủng lá cây lộ ra những dòng chữ. Để cho dân chúng thấy sứ mệnh Trời trao cho hai Ông giải-phóng đất nước, tin tưởng vào thiên-cơ và hết lòng ủng-hộ, chiến-đấu.

Ngày nay, nhất là từ sau hai cuộc thế-giới đại chiến ý nghĩa chiến-tranh tâm-lý thay đổi trở thành rộng-rai hơn và quan-trọng hơn.

Chiến-tranh tâm-lý được quan-niệm như một trận chiến, trận chiến này tuy không có tiếng súng nổ, tiếng bánh chiến xa rầm-rộ cày nát đường, tuy không thấy ngon-ngang xác người và sự tàn phá ghê gớm; nhưng nó cũng

không kém phần quan-trọng như một cuộc chiến-tranh thực sự mà còn quan-trọng hơn nhiều về một vài phương-diện. Vì đây là một cuộc chiến-tranh sống còn giữa hai chủ-nghĩa Tự-Do và Công-san được lồng vào trong một trận chiến-tranh lạnh có tính cách toàn-diện.

Vì thế, chiến-tranh tâm-lý trong Đệ Nhị Thế-Chiến đã được quan-niệm như một cuộc chiến-tranh gồm có sự xử-dụng có ke-hoạch sự tuyên-truyền và những phương-thức thông tin liên-hệ, với mục-dịch ảnh-hưởng đến dư-luận tình-cảm, thái-độ và tác-phong của kẻ thù, của những nhóm người nào để làm hậu-thuần cho sự hoàn-thành một sứ mạng quân-sự.

Từ quan-niệm đó chiến-tranh tâm-lý được định-nghĩa như một cuộc chiến-tranh gồm có sự xử-dụng tuyên-truyền chống một kẻ địch, cùng một lúc với những biện-pháp tác chiến khác có tính-cách quân-sự, kinh-tế hay chính-trị cần thiết để bổ-túc cho tuyên-truyền.

Tuy thế ý-nghĩa trên vẫn còn hẹp, chiến-tranh tâm-lý ngày nay được quan-niệm là một trận-chiến yểm-trợ cho tất cả mọi trận chiến khác (quân-sự, xã-hội, chính-trị...) xử-dụng những phương-tiện không phải là quân-sự để đánh bại quân địch về mặt tinh-thần làm suy-giảm đến lực-lượng vật-chat.

Chiến-tranh tâm-lý như vậy gồm tất cả các tác-động nào khác quân-sự để chiếm được nhân-tâm, thắng về mặt tâm-lý và thắng địch.

Ý nghĩa chiến-tranh tâm-lý không giới hạn trong phạm-vi thông-tin tuyên-truyền thôi. Nói như thế có nghĩa là chiến-tranh tâm-lý trước hết là chiến-tranh đánh bằng tâm lý, nghĩa là gồm cả những công-tác cụ thể không có tính cách thông-tin tuyên-truyền, nhưng đã được chấp-nhận và thi hành vì hiệu-quả của nó về mặt tâm-lý, đều phải được coi là chiến-tranh tâm-lý (giúp đỡ dân chúng...).

Thế giới ngày nay chia ra làm hai khối rõ-rệt: Tự-do và Công-san. Do đó, quan-niệm về chiến-tranh tâm-lý lại nữa còn phải thể-hiện tinh-thần của thế-chế mà quốc-gia đã lựa chọn. Ngoài ra, tại các quốc-gia đang phải đương đầu

THƯ-VIỆN QUỐC-GIA

trong một cuộc chiến-tranh trực-tiếp với Cộng-sản quan-niệm về chiến-tranh tâm-lý cũng phải được uyển-chuyển tùy nghi theo hoàn-cảnh.

- Tại các nước Cộng-sản : đường-lối chiến-tranh tâm lý là một đường-lối độc-đoán có tính-cách hướng-dẫn và cưỡng bách. Chính-quyền kiểm-soát và nắm trong tay tất cả mọi hoạt-động ảnh-hưởng đến dư-luận như thông-tin, báo-chí. Chiến-tranh tâm-lý đồng nghĩa với chiến-tranh chính-trị và được thể-hiện qua Cục Chính-Trị như tại Nga, những hoạt-động chiến-tranh tâm-lý được xem là những công-tác chính-trị.

- Tại các quốc-gia Tự-do : những giới hạn về hoạt-động chiến-tranh tâm-lý được đặt ra, một nước Cộng-Hoà không thể bắt buộc người ta theo một mục-dịch nào duy-nhất. Đường-lối chiến-tranh tâm-lý phải được đặt trên căn-bản dân chủ tự-do và sự lựa chọn của người dân.

- Tại các quốc-gia chậm tiến và nhất là đang đương đầu với một cuộc chiến-tranh trực-diện với Cộng-sản thì đường-lối chiến-tranh tâm-lý cũng phải là đường lối tự do nhưng đồng thời phải phản-ảnh rõ-rệt bản-chất chính-trị và sự đòi hỏi của hoàn-cảnh. Ngoài ra, đó phải là một đường-lối khai-phóng và có mục-dịch tranh-thủ nhân-tâm rõ-rệt, 1 lối kéo họ đứng về phía hàng ngũ tự-do chống cộng.

B.- ĐƯỜNG-LỐI CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ VIỆT-NAM QUA CÁC CƠ-CẤU

HOẠT-ĐỘNG :

Việt-Nam Cộng-Hoà hiện đang đối diện với một cuộc chiến-tranh mà tất cả mọi người dù muốn dù không phải nhìn nhận rằng, chẳng thể kết-thúc đơn-thuần bằng quân-sự. Đó là một cuộc chiến-tranh nhân-dân và nhân-dân sẽ là yếu-tố quyết-định. Vì vậy vấn-đề chính-yếu là tranh-thủ nhân-tâm hoạt-động chiến-tranh tâm-lý phải được đẩy mạnh song hành cùng các nỗ-lực khác.

Hoạt-động chiến-tranh tâm-lý Việt-Nam Cộng-Hoà được thể hiện qua nhiều cơ-quan có tính-cách tham-mưu cũng như

thi-hành về dân-sự cũng như về quân-sự. Sau đây chúng ta tìm hiểu qua về các cơ-quan đó:

I.- ỦY-BAN THÔNG-TIN ĐẠI CHỨNG : là một cơ-cấu có tính cách tham-mưu chỉ-đạo hoạt-động chiến-tranh tâm-lý tại Việt Nam Cộng-Hoa.

1.- Tổng-quát : Một trong 8 mục-tiêu chính-yếu trong kế hoạch Bình-định và Phát-triển năm 1970 là chương-trình Thông Tin Đại Chứng. Chương-trình này nhằm bổ-khuyết và huy-động toàn lực vào một mặt trận chiến-tranh tâm-lý của chính-phủ Việt-Nam Cộng-Hoa trong cuộc đấu-tranh trực diện với Cộng-sản trong giai-đoạn hiện tại và sửa-soạn cho giai-đoạn sắp tới.

2.- Mục-tiêu : Chương-trình Thông-Tin Đại-Chứng (mà trước đây được mệnh-danh là kế-hoạch Động-viên chính-trị) có các mục-tiêu căn-bản sau đây :

- Động-viên tinh-thần dân chúng để họ tham-giá tích cực vào công-tác Bình-định và Phát-triển.
- Giáo-dục chính-trị quần chúng để họ thông-suốt đường-lối chính-phủ.
- Xây-dựng cho Dân Quân Cán Chính một niềm tin tưởng vững - chắc qua sự học-tập thông-suốt chủ-trương đường-lối chính-ngĩa quốc-gia cùng sự thất - bại tất yếu của Cộng-sản.

3.- Quan-niệm thực-hiện :

a)- Đối-tượng :

- Để xây-dựng và thi-hành : viên-chức, cán-bộ, quân sĩ các cấp trong chính-quyền và quân-đội.
- Để động-viên và tranh-thủ : mọi tầng lớp dân chúng tại thành thị và nông thôn cũng như rừng núi không phân biệt thành phần xã-hội, tôn-giáo, nguồn gốc sắc-tộc.

b)- Đường hướng :

- Chương-trình do Trung-ương đảm-trách với sự tham gia của mọi thành-phần trong chánh-phủ và thân-hào nhân sĩ trong nước:

- Một khía cạnh quan-trọng của chương-trình là các cấp chỉ-huy dù là dân-sự chịu trách-nhiệm lãnh-đạo công-tác giống như trong một đơn-vị quân-đội.

- Chương-trình ngoài mục-đích động-viên tinh-thần toàn dân để giải-thích những chính-sách quốc-gia và quốc-tế còn để giải-thích những chi-tiết của các chương-trình quốc gia để dân chúng hiểu rõ và đứng về phía chính-phủ.

Vì thế, chương-trình Thông-Tin Đại Chúng gắn liền với những chương-trình và kế-hoạch khác như Tự-túc phát triển Xã, nhân-dân tự-vệ...

- Đặc-điểm của chương-trình là xử-dụng tất cả các công-dân trực-tiếp, liên-hệ với chính-quyền bằng cách này hay cách khác để xây-dựng và duy-trì Thông-Tin liên-lạc với toàn dân.

4.- Tổ-chức và nhiệm-vụ :

a)- Ủy-Ban Thông-Tin Đại-Chúng Trung-Uương :

- Thủ-Tướng Chánh-phủ Chủ-tịch, Tổng-Trưởng Thông-Tin Tổng Thư ký, các Tổng-Trưởng khác và Tổng-Cục-Trưởng Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-Trị là hội-viên. Ủy-ban có một Văn-phòng thường-trực tại Trung-Uương.

- Nhiệm-vụ là ấn-định kế-hoạch Thông-Tin toàn quốc để thực-hiện chính-sách và các mục-tiêu quốc-gia, yểm-trợ và phối-hợp các chương-trình kế-hoạch chiến-tranh chính-trị chỉ-đạo tổng-quát chương-trình học-tập chính-trị cho Quân, Cán, Chính và nhân dân toàn quốc.

b)- Tại các Phủ Bộ cơ-quan tự-trị Trung-Uương :

Sẽ có một Ban Tham-Mưu nhẹ do một viên-chức cao cấp làm Trưởng-Ban. Nhiệm-vụ là đặc-trách hướng-đẫn, tổ-chức học-tập, đôn-đốc giám-sát các chương-trình học-tập do Ủy-Ban Thông-Tin Đại-Chúng Trung-Uương soạn-thảo.

c) - Tại địa phương :

- ĐÔ, Tỉnh, Thị-Trưởng kiêm Tiểu-Khu, Phân-Khu, Đắc Khu-Trưởng là Chủ-tịch Ủy-Ban Thông-Tin Đại-Chúng; Tham Mưu Phó Chiến-tranh Chính-trị Tiểu-Khu, Phân-khu là Phó Chủ-tịch; Chánh-Sở, Trưởng-Ty Thông-Tin là Tổng Thư-ký; Các Trưởng-ty Sở khác là hội-viên. Mỗi Ủy-ban Thông-Tin Đại-Chúng địa-phương có một Ban Thường-Vụ, Trưởng-Ban là Chánh Sở hay Trưởng-Ty Thông-Tin.

- Nhiệm-vụ là thi-hành, nghiên-cứu, soạn-thảo, phổ biến, đúc kết các chương-trình học-tập và thành-quả lên Trung-Uơng.

II. - BỘ THÔNG-TIN :

1. - Quan-niệm :

Trong một cuộc chiến-tranh toàn-diện, toàn dân, một cuộc chiến-tranh không giới-tuyến Thông-Tin được quan-niệm là một ngành hoạt-động đa dạng có một bản-chất chính-trị rõ rệt và đó đó liên-quan mật-thiết với mọi sinh-hoạt quốc-gia có tác dụng tâm-lý sâu rộng đến nếp suy-tư và đời sống tinh thần của quảng đại quần chúng và nhân-dân.

Vì bản chất chính-trị phải có của ngành Thông-Tin, nên đường hướng phát-triển của ngành phải là một đường hướng khai-phóng nặng về tuyên-truyền, chiến-tranh tâm lý phản tuyên-truyền mà nhẹ về Thông-Tin thuần-t túy.

Nói như vậy không có nghĩa là nhiệm-vụ Thông-Tin sẽ bị xao lãng, trái lại Thông-Tin phải được mô tả như một tấm gương lớn phản chiếu trung-thực những sự kiện lịch sử một cách khách-quan để cho mỗi người có thể vị-trí hoá theo đứng của mình mà đóng góp hữu-hiệu vào công cuộc vận-động vĩ đại chiến-thắng Cộng-sản, giải phóng con người.

Tuy nhiên, trong một bối-cảnh lịch-sử phức-tạp và phân hóa trầm-trọng hiện nay, hoạt-động chiến-tranh tâm lý còn phải tạo điều-kiện thuận-lợi để mang lại cho người bên trong cũng như bên ngoài ngành Thông-Tin một giác-ngộ chính

trị : đó là ý thức trách-nhiệm, ý-thức tính-cách tương-đối của mọi quyền tự-do Hiến-dịnh, và ý thức tuyệt-đối của cuộc chiến-thắng cuối cùng của dân-tộc.

Chính-sách Thông-Tin của Việt-Nam Cộng-Hòa vì vậy phải được thiết-trí trên nền nhận-thức cơ-bản đó và được quan-niệm trong khuôn-khố căn-bản của chính-sách quốc-gia.

2.- Đường-lối Thông-Tin :

Để thực hiện các nhiệm-vụ trên, cùng thích-ứng với vai-trò Thông-Tin trong chế-độ dân-chủ, tại một nước đang có chiến-tranh, đường-lối hoạt-động của ngành Thông-Tin dựa vào các tiêu-chuẩn sau :

- Về Thông-Tin tuyên-truyền : đó là một đường - lối Thông-tin trung-thực có tính-cách phục-vụ quốc-gia dân tộc có mục đích tiếp nhận công-luận để đặt công luận lên chính quyền và dựa vào công-luận để chuẩn-bị công-luận thích ứng với các hoạt-động của chính-quyền.

- Về Báo-chí : áp-dụng một đường-lối cởi mở, hợp tác thông-cảm, xây-dựng trên nguyên-tắc : mở rộng tự do và không hạn chế báo chí; tuy nhiên sự tự do đó phải đi đôi với ý-thức trách-nhiệm.

- Về Văn-ngệ, phim ảnh : phải phản ảnh cuộc sống đấu tranh của dân-tộc, gây những tác-động tâm-lý phấn-khích lòng người, tin-tưởng vào cuộc tranh-đấu để sống còn và phát-triển theo chiều-hướng tiến-bộ.

III.- TỔNG-QUC CHIẾN-TRANH CHÍNH-TRỊ :

Là một cơ-quan hoạt-động về chiến-tranh tâm-lý trong Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hòa.

1.- Ý-nghĩa Chiến-Tranh Chính-Trị :

Trong tiến-trình một cuộc chiến, cả hai phe thường cố vận-dụng mọi công-cụ, khả-năng khác như ngoại-giao, tư tưởng, tâm-lý, tổ-chức, kỹ-thuật để hỗ trợ và phát-huy hiệu-năng của hành-động bạo-lực, cùng tiết giảm việc phải xử-

dụng tới bạo-lực. Nhờ đó nhiều khi, một phe Lâm-chiến không phải chỉ trông cậy vào bạo-lực mà vẫn đánh được thắng lợi cuối cùng.

Chiến-tranh Chính-Trị là thứ chiến-tranh không sử dụng tới công-cụ bạo-lực đó.

Xuyên qua ý nghĩa đó ta thấy chiến-tranh Chính-trị bao hàm :

- Bản chất : Của Chiến-Tranh Chính-Trị là thứ chiến-tranh không sử dụng tới công-cụ bạo-lực.

- Động-lực : Của Chiến-Tranh Chính-Trị là ích lợi chung, sinh-tồn của tập-thể.

- Tác-dụng : Của Chiến-Tranh Chính-Trị là hỗ-trợ và phát-huy hiệu-năng của việc dùng bạo-lực, cùng tiết-giảm việc sử-dụng tới bạo-lực để đánh bại địch.

- Quá trình : Của Chiến-Tranh Chính-Trị là một quá trình tổ-chức, giáo-dục, động-viên quần chúng tích-cực tham gia phong-trao đấu-tranh chính-trị.

2.- Quan-niệm Chiến-Tranh Chính-Trị :

Mỗi quốc-gia, quân-đội đều có những bối-cảnh, tổ-chức riêng-biệt. Công-tác Chiến-Tranh Chính-Trị trong Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hoà vì vậy cũng có những sắc-thái riêng biệt phù-hợp với đặc-tính dân-tộc và nhiệm-vụ của quân-đội trong cuộc chiến hiện tại.

Trước tiên, công-tác Chiến-Tranh Chính-trị trong Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hoà khác hẳn với công-tác chính-trị trong quân-đội Cộng-sản. Công-tác chính-trị trong quân-đội Cộng-sản nhằm không-chó tư-tướng, cưỡng-bách hành-động, buộc quan-nhân tuân-hành uy-quyền tuyệt-đối của Đảng qua người cán-bộ chính-trị. Trái lại, công-tác Chiến-Tranh Chính-Trị trong Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hoà đặt trên căn-bản xây-dựng cởi mở, tạo môi-trường cho binh-sĩ phát-huy tiềm-năng để phục-vụ cho dân-tộc.

Ngoài ra, công-tác Chiến-Tranh Chính-trị trong Quân Lực Việt-Nam Cộng-Hoà và công-tác Chiến-Tranh Chính-trị hay chiến-tranh tâm-lý của một số quốc-gia bạn cũng có một vài điểm dị-biệt.

Trong khi công-tác Chiến-Tranh Chính-trị của quân-đội Hoa-Kỳ hướng mạnh mẽ về địch và dân thì công-tác Chiến-Tranh Chính-trị trong quân-lực Việt-Nam Cộng-Hoà dồn nỗ-lực vào cả ba đối-tượng : BINH, DÂN, ĐỊCH.

Mặt khác, nếu có sự tương-dồng tổng-quát trong công-tác Chiến-Tranh Chính-Trị trong quân-đội Trung-Hoa Dân-Quốc và Việt-Nam Cộng-Hoà, nhưng trên căn-ban tổ-chức, quy-chế, điều-hành của ngành Chiến-Tranh Chính-Trị trong hai quân-đội liên-hệ cũng có nhiều điểm khác nhau.

Tổng-quát, thì ba nguyên-tắc căn-bản sau đây đã được đề ra để xây-dựng quan-niệm Chiến-Tranh Chính-Trị trong Quân-lực Việt-Nam Cộng-Hoà.

a)- Quân Chính Song Hành :

Theo nguyên-tắc này thì vũ-khí dù có tối-tân trong tay một binh-sĩ không lý-tưởng chiến-đấu không khác chimột cục sắt. Đã đánh bại quân địch chiếm giữ đất đai cũng chưa hẳn đã chiến-thắng nếu không nắm được lòng dân. Vì vậy "Quân Chính song hành" chủ-trương quan-sự và chính-trị phải được gắn liền với nhau.

b)- Bốn mặt hai thể liên-hợp :

Bốn mặt là : tâm-lý, tư-tưởng, mưu-trí, tình-báo và hai thể là : công và thủ. Công-tác Chiến-tranh Chính-trị lấy tâm-lý làm gốc, tư-tưởng làm đích, mưu-trí làm bố-cục, tình-báo làm phương-hướng và lấy thể thủ thể công làm địa bàn hoạt-động.

Tất cả đều nằm trong một cái thể liên-hợp, gắn liền với nhau. Tất cả đều qui vào một mối không thể tách rời và là những thành-phần liên-hệ quyết-định.

c) - Toàn quân vi nhậm, chỉ-huy hữu trách :

Công-tác Chiến-Tranh Chính-trị không phải là công-tác riêng chỉ của những nhân-viên trong ngành mà là công-tác chung của toàn Quân và là trách-nhiệm chung của tất cả các cấp chỉ-huy. Vấn-đề là cố-gắng làm thế nào để hệ-thống hóa và thống-nhất hóa quan-niệm về Chiến-tranh Chính-trị cho từ người chỉ-huy đến người binh-lính trong tất cả mọi ngành mọi binh-chủng trong quân-đội. đều tự thấy mình là một Cán-bộ Chiến-tranh Chính-trị.

Đó là ba nguyên-tắc căn-bản lồng vào trong sắc-thái dân-tộc, dân-chủ và tiến-bộ của quốc-gia để định hướng cho quan-niệm hoạt-động của ngành Chiến-tranh Chính-trị trong quan-lực Việt-Nam Cộng-Hoà.

3.- Tổ-chức và nhiệm-vụ Tổng Cục G.T.C.T.

a) - Tổ-Chức

Trải qua một quá-trình từ hồi sơ khai 1951 và đến nay đã kiện toàn như sau :

Tổng Cục Chiến-Tranh Chính-Trị thống thuộc Bộ Tổng Tham-Mưu Quân-Lực Việt-Nam Cộng-Hoà. Tổ-chức gồm :

- Bộ Tham-mưu Tổng Cục Chiến-Tranh Chính-trị : đứng đầu là vị Tổng-Cục-Trưởng và hai Tổng-Cục Phó với các vị phụ-tá.

- Các Cục và bộ-phận điều-hành khác : Gồm : Trung-tâm Điều-hợp và Phát-triển Tâm-Lý-Chiến, Cục Tâm-Lý-Chiến, Cục An-Ninh Quân-đội; Cục Xã-hội; Cục Huấn-Chính; Các Nha Tuyên-Ủy, Trường Đại-Học Chiến-Tranh Chính-Trị, Các Tiểu-đoàn Chiến-Tranh Chính-Trị, Biệt-đoàn văn-ngệ.

- Hội-đồng Kế-hoạch : Chủ-tịch là Tổng-Cục-Trưởng Chiến-Tranh Chính-Trị.

b) - Nhiệm-vụ : Tổng-Cục có nhiệm-vụ :

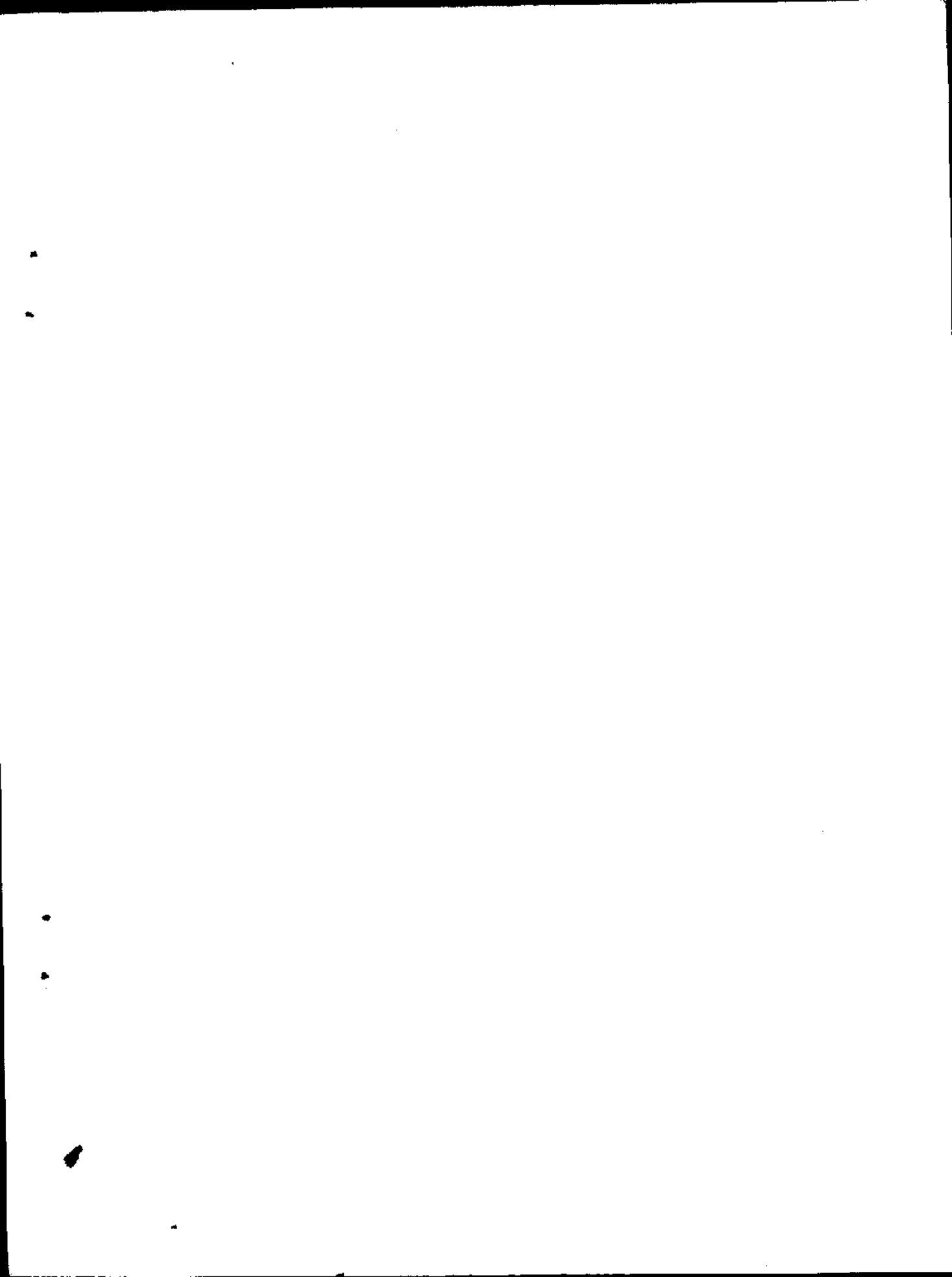
- Sưu-tập, điều-nghiên diễn-tiến tình-hình cùng th thực-trạng sinh-hoạt trong cũng như ngoài quân-đội, đồngthời

đánh giá và xác-định ảnh-hưởng đối với chế-độ, chính-quyền quân-đội, liên-hệ đến hiện-tượng tâm-tư quân-sĩ, dân chúng và đối-phương.

- Hoạch thảo đường hướng và mục tiêu công-tác Chiến Tranh Chính-trị.

- Phối-hợp, yểm-trợ, hướng-dẫn, theo dõi, đôn-đốc và kiểm-soát việc thiết-kế và thực-thi công-tác Chiến-Tranh Chính-trị.

-o
(1)
//

Chương Ba

TƯƠNG-QUAN GIỮA CHIÊU-HỒI VÀ CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ

Hoạt-động Chiêu-Hồi và chiến-tranh tâm-lý donhiều
tương-quan thực-hiện. Giữa hai lãnh-vực hoạt-động
tất nhiên có những điểm khác nhau, nhưng đồng
thời cũng có những liên-lạc mật-thiết và hỗ-trợ cho nhau.

A.- NHỮNG KHÁC-BIỆT GIỮA CHIÊU-HỒI VÀ CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ

I.- VỀ QUAN-NIỆM VÀ MỤC-TIÊU :

Trước tiên Chiêu-hồi là một quan-niệm tương-đối mới
mẻ, chánh-sách Chiêu-hồi là một nét đặc-thù của Việt-Nam
Cộng-Hoà.

Chiêu-hồi là một chánh-sách thể-hiện chánh-sách
quốc-gia và truyền-thống dân-tộc, nhằm đưa dân-tộc Việt -
Nam hoàn-thành cuộc vận-động quốc-gia chủ-nghĩa, giải-phóng
đất nước và giải-phóng con người Việt-Nam. Chánh-sách Chiêu
Hồi Việt-Nam được lồng vào trong một tổ-chức Chiêu-hồi sử-
dụng tất cả những phương-tiện tuyên-truyền vận-động để đạt
mục-tiêu là kêu gọi những người bên kia chiến-tuyến trở về
đồng-thời giúp cho họ sớm hội-nhập vào cộng-đồng quốc-gia
và xây-dựng cho họ trở-thành một công-dân hữu-dụng.

Còn về hoạt-động Chiến-tranh tâm-lý thì đã có từ
ngàn xưa và ngày nay đã trở thành rất quan-trọng.

Chiến-tranh tâm-lý ngày nay được xem như một cuộc
chiến-tranh sử-dụng những phương-tiện khác phương-tiện, bạo
lực có mục-tiêu không những nhằm lung-đoạn hàng ngũ đối -

phương để dễ bề chiến-thắng về quân-sự mà còn có tác-dụng cũng-có tinh-thần hàng ngũ phe bên này hay những kẻ mà tư tưởng đang còn lung-chừng chưa dứt-khỏi.

Chiến-tranh tâm-lý là đánh vào tinh-thần vì tinh-thần và tâm-lý là những yếu-tố quan-trọng phải chiến thắng nó trước tiên khi muốn đánh bại bên kia bằng quân-sự.

Chiến-tranh tâm-lý nhằm thuần-túy vào yếu-tố tinh-thần, không nhằm vào con người cụ-thể mà chỉ nhằm chiến-thắng và thay đổi con người đó về mặt tư-tưởng tâm-lý.

Vì vậy, mà Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý trên căn bản đã khác nhau.

Lại nữa, hoạt-động Chiêu-hồi : người hồi-chánh khi trở về và những tổ-chức cho công việc trở về của họ là khía cạnh thực tiễn hay là hậu-quả của chánh-sách Chiêu-hồi.

Nhưng Chiêu-hồi không phải chỉ là một cơ-quan đón-nhận thôi mà còn có một chánh-sách Chiêu-hồi có tác-dụng chính-trị và tâm-lý cũng như ích-lợi thực tiễn sử-dụng những phương-tiện của chiến-tranh tâm-lý trước khi đối-phương thức tỉnh hay mất tinh-thần trở về.

Chính vì do điểm đó mà khi mới nhìn qua ta thấy Chiêu-Hồi chỉ là một hậu-quả của chiến-tranh tâm-lý. Thật-tế Chiêu-Hồi đã bao trùm ý-nghĩa chiến-tranh tâm-lý và vượt qua chiến tranh tâm-lý về tính-cách xây-dựng biến-cải đối-phương từ một cán-binh trong hàng ngũ địch thành một hồi-c Chánh-viên rồi đến một phần-tử trong cộng-đồng quốc-gia chống cộng.

Tóm lại, về mục-tiêu của chiến-tranh tâm-lý vì vậy có tính-cách trừu-tượng khác với mục-tiêu của Chiêu-hồi có tính-cách cụ-thể hơn nhằm đưa ra để giải-quyết một tình-trạng sẵn có trong chiến-độc Việt-Nam.

Và do đó, quan-niệm của Chiêu-hồi cũng thể-hiện truyền-thống nhận-đạo và bao dung của dân-tộc còn chiến-tranh tâm-lý chỉ là những kỹ-thuật, những kỹ-thuật siêu-dẳng để chiến-thắng hay biến-cải con người về mặt tâm-lý.

II.- VỀ PHẠM VI ẢNH-HƯỞNG VÀ ĐỐI-TƯỢNG CHI-PHỐI :

Như trên, đã nói : Chiêu-hồi là một chính-sách mang tính-cách đặc-thù và chỉ có tại Việt-Nam, còn chiến-tranh tâm-lý là những kế-hoạch mà tất-cả quốc-gia nào trên thế-giới cũng đều phải có.

Những hoạt-động về Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý đều có ảnh-hưởng tất nhiên hoặc trực-tiếp hoặc gián-tiếp vào con người. Con người trong cuộc chiến này được hiểu là DÂN CHÚNG, BINH-LÍNH và DỊCH QUÂN.

Nói như vậy, không có nghĩa là hoạt-động Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý đều có chung ba đối-tượng trên. Tuy nhiên sự phân-biệt sẽ cho ta thấy là không thể nào có thể đi đến mức độ rành-rõ và dứt-khoát, mà chỉ cho ta đó ý-niệm về đối-tượng chính của các hoạt-động đó thôi.

Trước tiên hoạt-động Thông-Tin có đối-tượng chính là DÂN, dân ở đây tất-nhiên phải được hiểu tổng-quát là tất cả mọi người Việt-Nam, ngoài ra, hoạt-động Thông-Tin trên một mặt khác có tác-dụng đối với người ngoại-quốc nữa.

Hoạt-động chiến-tranh tâm-lý của Tổng-Cục Chiến - Tranh Chính-trị có đối-tượng chính là BINH nghĩa là ở trong quân-đội. Tuy nhiên, ngoài ra cũng có đối-tượng phụ là DÂN và DỊCH; và đôi khi ở trong trường-hợp đặc-biệt khi quân - đội vừa mới chiếm đóng một vùng dân-cư chưa có cơ-sở chính quyền, quân-đội phải thay thế chính-quyền để làm tất cả mọi công-tác dân chính khác.

Sau cùng đối-tượng chính của hoạt-động Chiêu-hồi là DỊCH nghĩa là tất cả những người có hoạt-động liên-hệ đến Cộng-san, ngoài ra lại nữa Chiêu-hồi cũng có đối-tượng phụ là các phần-tử phiến-loạn và võ-trang khác ...

Tóm lại, những hoạt-động nào có tính-cách chiến - tranh tâm-lý và Chiêu-hồi không lưu-ý đến mục-tiêu thế nào đều có tác-dụng đến tất cả mọi người, chính vì thế mà mục-tiêu và phạm-vi của hoạt-động của hoạt-động giúp ta phân - biệt dễ-dàng đối-tượng nào là đối-tượng chính và phụ.

III. - VỀ TÍNH-CHẤT CÁC PHƯƠNG-PHÁP HOẠT-ĐỘNG:

Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý sử-dụng hầu hết các phương-tiện và phương-pháp hoạt-động giống nhau, tuy nhiên cũng có một vài phương-pháp có tính-cách đặc-biệt riêng cho hoạt-động mình.

Dù giống nhau hay khác nhau vì mục-tiêu của các hoạt-động nên tính-chất các phương-pháp đều có những điểm khác-biệt.

- Về tuyên-truyền : Tuyên-truyền có nhiều hình-thức trắng, xám và đen. Hoạt-động chiến-tranh chính-trị sử-dụng tất cả mọi hình-thức miễn sao đạt được mục-tiêu của mình. Còn Thông-Tin và Chiêu-Hồi chỉ sử-dụng hình-thức tuyên-truyền trắng có tính-cách vương-đạo nói lên tất cả sự thật, lẽ phải và chính-nghĩa quốc-gia để giác-ngộ quần chúng hay kêu gọi địch trở về.

- Về phương-pháp : Ngoài các phương-pháp nói mà cả Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý đều sử-dụng. Mỗi lãnh-vực ngoài ra còn có một vài phương-pháp riêng biệt cho ngành hoạt-động của mình như Chiêu-hồi thì có phương-pháp vận-động móc-nối, Thông-tin thì có phương-pháp mạo-dâm rí tai.

Đặc-biệt ở đây chúng ta cần lưu-ý một điểm quan-trọng là công-tác DỊCH-VỤ mà người ta còn gọi là DỊCH-VẬN hay TÌNH-BẢO TÂM-LÝ-CHIẾN của Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-trị; sự thật theo quan-niệm của Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-trị DỊCH-VẬN chỉ có nghĩa là hướng về mặt tâm-lý, tư-tưởng, nhằm lung-đoạn tinh-thần gây cho đối-phương những ý-thức chán-nản, bất-mãn, nghi-ngờ, hoang-mang, chia-rẽ... để rồi họ tự nói lên chống đối, thanh-toán tiêu-diệt lẫn nhau hoặc hưởng-ứng tiếp tay rồi bỏ hàng ngũ quay về với ta.

Công-tác chỉ gồm mục-dịch khai-thác và tấn-công địch bằng những hình-thức cả trắng, xám lẫn đen với những phương-tiện thông-thường như phát-thanh, truyền hình, truyền đơn, báo chí, văn-ngệ, phim ảnh.

Trên căn-bản chính-trị kế-hoạch tình-bảo tâm-lý ở chiến, quân-đội nhằm yểm-trợ các cơ-quan Thông-tin, Chiêu-hồi, Nội-vụ để lôi-kéo địch về với ta.

Về mặt quân-sự công-tác chỉ giới-hạn trong chiến-dịch hành-quân qua hoạt-động của cán-bộ tinh-báo tâm-lý chiến tại ngay nơi mặt trận.

Như vậy ta thấy giữa DỊCH-VẬN theo quan-niệm ở đây với TÌNH-BÁO QUÂN-SỰ và TÌNH-BÁO DÂN-SỰ tuy có sự phối-hợp nhưng không trùng-dùng, có những điểm thoạt thấy như giống nhau nhưng thật sự rất khác biệt.

Tình báo quân-sự hay dân-sự là những kỹ-thuật gắn-liền với hoạt-động quân-sự hay chính-trị. Tình-báo tâm-lý chiến chỉ có ý-nghĩa hoàn-toàn về mặt chiến-tranh tâm-lý mà thôi.

Một mặt khác nữa, quan-niệm về công-tác của Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-trị rất rộng. Công-tác chiến-tranh tâm-lý của Tổng-Cục không giới hạn trong lãnh-vực Thông-Tin tuyên-truyền thuần-túy mà còn gồm tất cả những hoạt-động như : giúp đỡ quân dân, tác-phong của người lính... để lôi kéo được nhân-dân về phía ta.

B.- NHỮNG TƯƠNG-ĐỒNG GIỮA CÁC HOẠT-ĐỘNG :

I.- TƯƠNG-QUAN HỖ-TRỢ :

Tất nhiên giữa Chiêu-hồi và chiến-tranh Tâm-lý : các hoạt-động về Tuyên-vận, Thông-tin tuyên-truyền và các công-tác binh-vụ, dân-vụ, dịch-vụ đều có ảnh-hưởng đương-nhiên với nhau và có tác-dụng hỗ-trợ cho nhau để cùng đạt được mục-tiêu cuối cùng là thu-phục nhân-tâm và lôi-kéo họ về với hàng ngũ mình.

Hoạt-động về Thông-tin trước tiên là một hoạt-động có tính-cách tổng-quát : yểm-trợ công-tác Chiến-tranh Tâm-lý cho tất cả mọi hoạt-động quốc-gia; tất nhiên sẽ nói lên chính-nghĩa quốc-gia, lý-tưởng của cuộc chiến-đấu cho sinh tồn và tự-do của dân-tộc sẽ có ảnh-hưởng đến hoạt-động Chiêu-hồi và Chiến-tranh Chính-trị.

Hoạt-động Chiêu-hồi và Chiến-tranh Chính-trị ngược lại cũng vậy nói lên những lẽ phải, tình baedung của dân-tộc để kêu gọi đối-phương hồi-chánh đồng-thời giữ vững tinh

phần quân-đội, cố-xúy cho nhiệm-vụ của quân-đội là vừa đánh giặc vừa phục-vụ dân tât nhiên sẽ có tác-dụng hỗ-trợ cho hoạt-động Thông-Tin và ảnh-hưởng lẫn nhau.

Nói như vậy, thoát tiên người ta sẽ nghĩ ngay là có sự trùng-dụng giữa các hoạt-động. Tuy nhiên, một nguyên-tắc căn-bản của Chiến-tranh tâm-lý là càng nhắc đi nhắc lại nhiều lần càng đạt được nhiều kết-quả.

Tóm lại, thì đó chỉ là những ảnh-hưởng tât-nhiên phải có khi có sự tương-đồng trong hoạt-động để cùng đạt được những mục-tiêu dù gần dù xa cũng có phần giống nhau.

II.- TƯƠNG-QUAN HOẠT-ĐỘNG HAY LÀ SỰ PHỐI-HỢP CÔNG-TÁC :

Về phương-diện thực-hiện kế-hoạch Chiêu-hồi và Chiến-tranh Tâm-lý đã phối-hợp và yểm-trợ hoạt-động cho nhau qua nhiều giai-đoạn :

1.- Mỗi khi một cơ-quan Chiêu-hồi hay Chiến-tranh Chính Trị căn-dự-trù phát-động một chiến-dịch hay một kế-hoạch hoạt-động, một buổi họp Liên Bộ giữa các Bộ Thông-Tin - Chiêu-hồi - Tổng-Cục Chiến-tranh Chính-trị được triệu-tập. Trong phiên-họp này Bộ có chiến-dịch hoạt-động trình - bày kế-hoạch của chiến-dịch mình đồng-thời xin sự yểm-trợ tùy theo khả-năng và phương-tiện của các Bộ khác.

Ngày mở đầu chiến-dịch sẽ được cả 3 Bộ thỏa-thuận và phối-hợp với nhau để tổ-chức một ngày Lễ Phát-Động rầm-rộ Chiến-Dịch, rồi sau đó tùy theo phần-vụ các Bộ đã đảm-nhận họ sẽ hoạt-động yểm-trợ thêm cho Bộ chính đang có Chiến-dịch hoạt-động. Mỗi Chiến-dịch thường thường sẽ kéo dài trong chừng 3 tháng hay 4 tháng.

Ngoài sự phối-hợp hoạt-động có tính-cách trợ-lực trên, chúng ta còn nhận thấy thêm một sự phối-hợp khác có tính-cách rộng lớn hơn.

Để cho các chương-trình Chiêu-hồi và Chiến-tranh Tâm lý có thể được phát-động liên-tục và linh-động trong suốt năm, việc ấn-định thời-gian các chiến-dịch được phát-động sẽ được thỏa-hiệp một cách khéo léo.

Thường thường mỗi chiến-dịch kéo dài trong chừng 3 tháng. Cho nên cứ đến tháng cuối cùng của một chiến-dịch Bộ này thì 1 chiến-dịch của một Bộ khác sẽ được phát-động kế-tiếp.

2.- Các kế-hoạch và chiến-dịch của hoạt-động Chiêu-hồi và Tâm-lý-chiến đã được phát-động và phối-hợp với nhau.

a)- Chiến-dịch của Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-trị :

- Công-tác Chiêu-hồi có :

- * Nguyễn-trái I
- * Xuân Quê-Hương (yểm-trợ)
- * Nguyễn-trái II
- * Xuân Đại-Đoàn-Kết (yểm-trợ)
- * Nguyễn-Trái III

- Công-tác Dân-vụ (yểm-trợ cho Bộ Thông-Tin)

- * Chiến-dịch Vi-dân
- * Chiến-dịch Tiền-giang
- * Chiến-dịch Dân-vụ Hành-quân Kampuchia.

b)- Chiến-dịch của Bộ Chiêu-Hồi :

- Chiến-dịch Bộ Chiêu-Hồi yểm-trợ : Nguyễn-Trái I, Nguyễn-Trái II, Nguyễn-Trái III và Chiến-dịch Phụng-Hoàng của Quân-đội.

- Chiến-dịch của Bộ Chiêu-hồi : gồm cả thảy 8 Chiến-dịch mà sau đây là 3 chiến-dịch chính :

- * Chiến-dịch Nguồn Sông Mới
- * Chiến-dịch Xuân Quê-Hương
- * Chiến-dịch Xuân Đại-Đoàn-Kết.

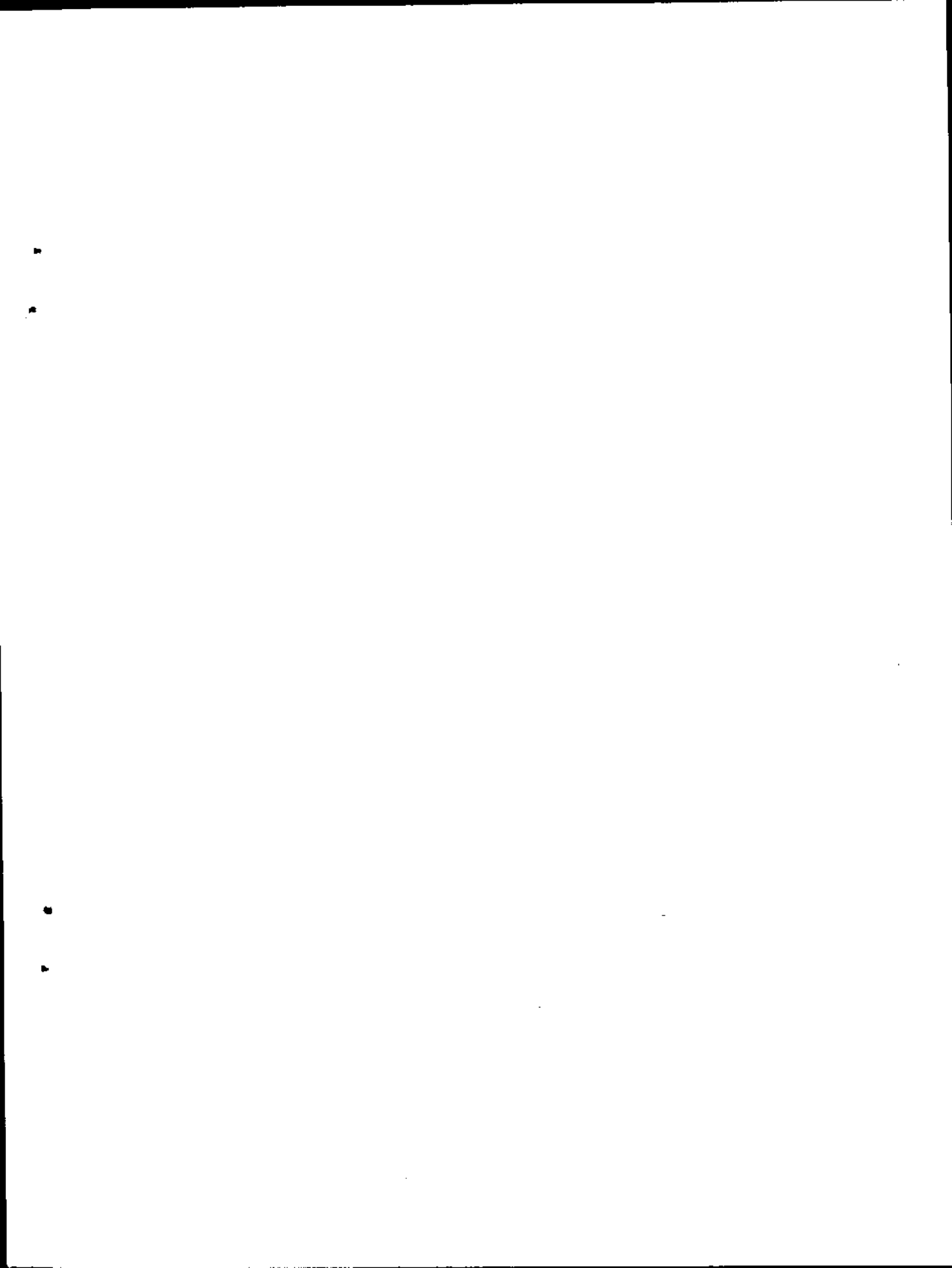
c)- Bộ Thông-Tin : sẽ tăng gia hoạt-động yểm-trợ và cùng phát-động rầm-độ mỗi khi có một chiến-dịch của Bộ nào được đưa ra.

III.- SỰ ỨNG-DỤNG CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ TRONG CHIÊU-HỒI :

Nhìn chung tất cả các kỹ-thuật và phương-pháp Chiến tranh tâm-lý như : truyền đơn, thư kêu gọi, phóng thanh, phát-thanh, vô tuyến truyền hình, sách báo phát hành đều được áp-dụng vào trong kỹ-thuật Tuyên-Vận của hoạt-động Chiêu-hồi nhằm đạt được đối-tượng có tính-cách chuyên-biệt của Bộ Chiêu-Hồi là kêu gọi địch trở về.

Ngoài ra, hoạt-động Chiêu-hồi cũng có một vài kỹ-thuật riêng biệt thích-hợp cho hoạt-động của mình như là vận động, móc nối địch trở về; nhưng những kỹ-thuật này cũng có phần giống với kỹ-thuật mạo-dâm rỉ-tai của Thông-Tin chỉ khác nhau là ở chỗ mục-tiêu cuối cùng của 2 hoạt-động: Cả hai đều nhằm tranh-thủ và chiếm giữ tâm hồn của địch nhưng một bên còn đi xa hơn là kêu gọi địch trở về.

Nói một cách cho cùng, thì hoạt-động Tuyên-Vận của Bộ Chiêu-hồi chỉ là một bộ-phận hoạt-động về Chiến-tranh Tâm-lý của Bộ, có khác nhau chăng nữa là chỉ khác ở mục-tiêu và đối-tượng mà cả hai hoạt-động nhằm đạt được.

PHẦN THỨ HAI

HOẠT ĐỘNG CHIÊU HỐI
VÀ CHIẾN TRANH TÂM LÝ
VIỆT NAM

Chương Một

**THỰC-TRẠNG HOẠT-ĐỘNG
CHIÊU HỐI VÀ CHIẾN TRANH TÂM LÝ**

Như chúng ta đã biết Bộ Chiêu-Hồi ngoài cơ-quan có tính-cách Hành-chánh còn có những hoạt-động có tính-cách chuyên-môn để thực-hiện công-tác Chiến tranh tâm-lý nhằm kêu gọi địch trở về đồng thời giáo-dục chính-trị cho Hồi-chánh-viên như các Sở Vô-trang Tuyên-truyền Sở Tuyên-Vận, Sở Huấn-Chiến. Ngoài ra các cơ-quan khác về chiến-tranh tâm-lý như Bộ Thông-Tin và Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-trị cũng yểm-trợ công-tác chiến-tranh tâm-lý cho Bộ Chiêu-Hồi hoặc là phối-hợp công-tác chặc-chẽ như những chiến dịch nhằm kêu gọi địch trở về của Tổng-Cục Chiến-tranh Chính-trị.

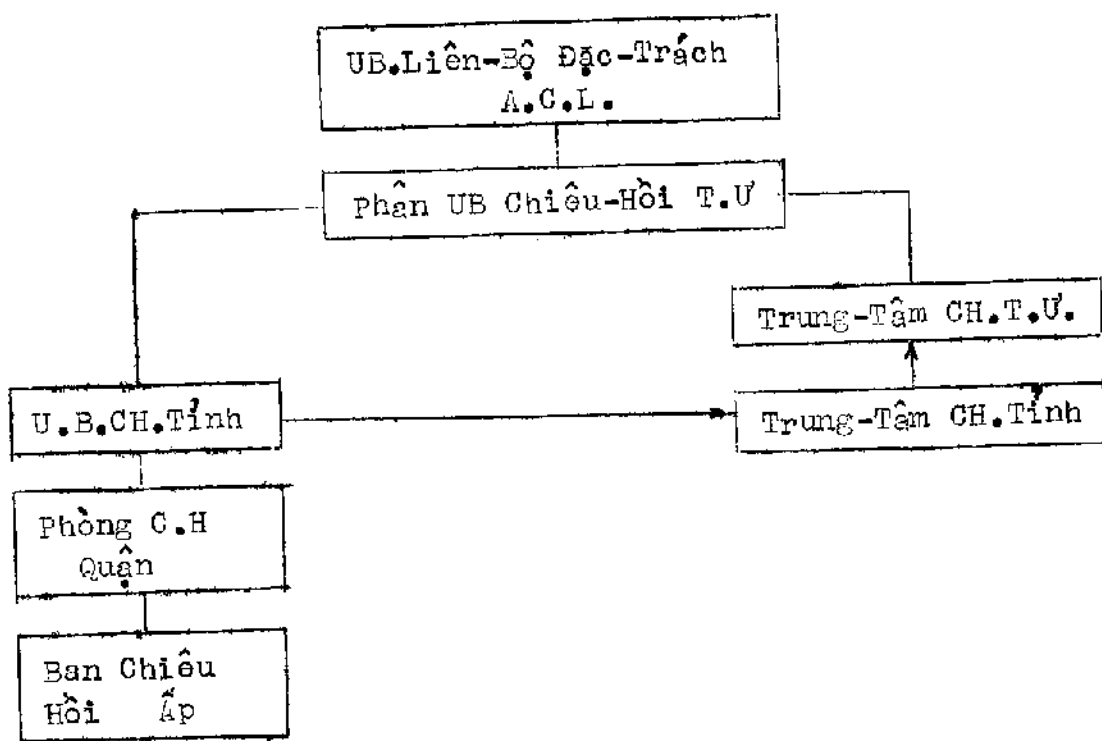
Sau đây chúng ta tìm hiểu qua về thực-trạng của các hoạt-động đó lồng trong sự tương-quan và phối-hợp giữa các cơ-quan.

I.- TỔ-CHỨC CƠ-QUAN CHIÊU-HỐI VÀ CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ :

1.- Hoạt-động Chiêu-hồi đã có từ năm 1963 và phát-triển mãi cho đến bây giờ, nhưng tùy theo tình-hình chính-trị và sự lưu-tâm của các chính-quyền mà tổ-chức đã thay đổi lần-lần.

a)- Hệ-thống tổ-chức cơ-quan Chiêu-hồi do quyết-định

số 209/UBLD/ACL/CH/QT ngày 24.6.1963 được mô-tả tóm tắt tro trong sơ-đồ sau đây :

b)- Tổ-chức Bộ Chiêu-Hồi theo Nghị-định 75/BTTCH/ND ngày 1.2.1967 do một Thủ-Trưởng Chiêu-Hồi đứng đầu.

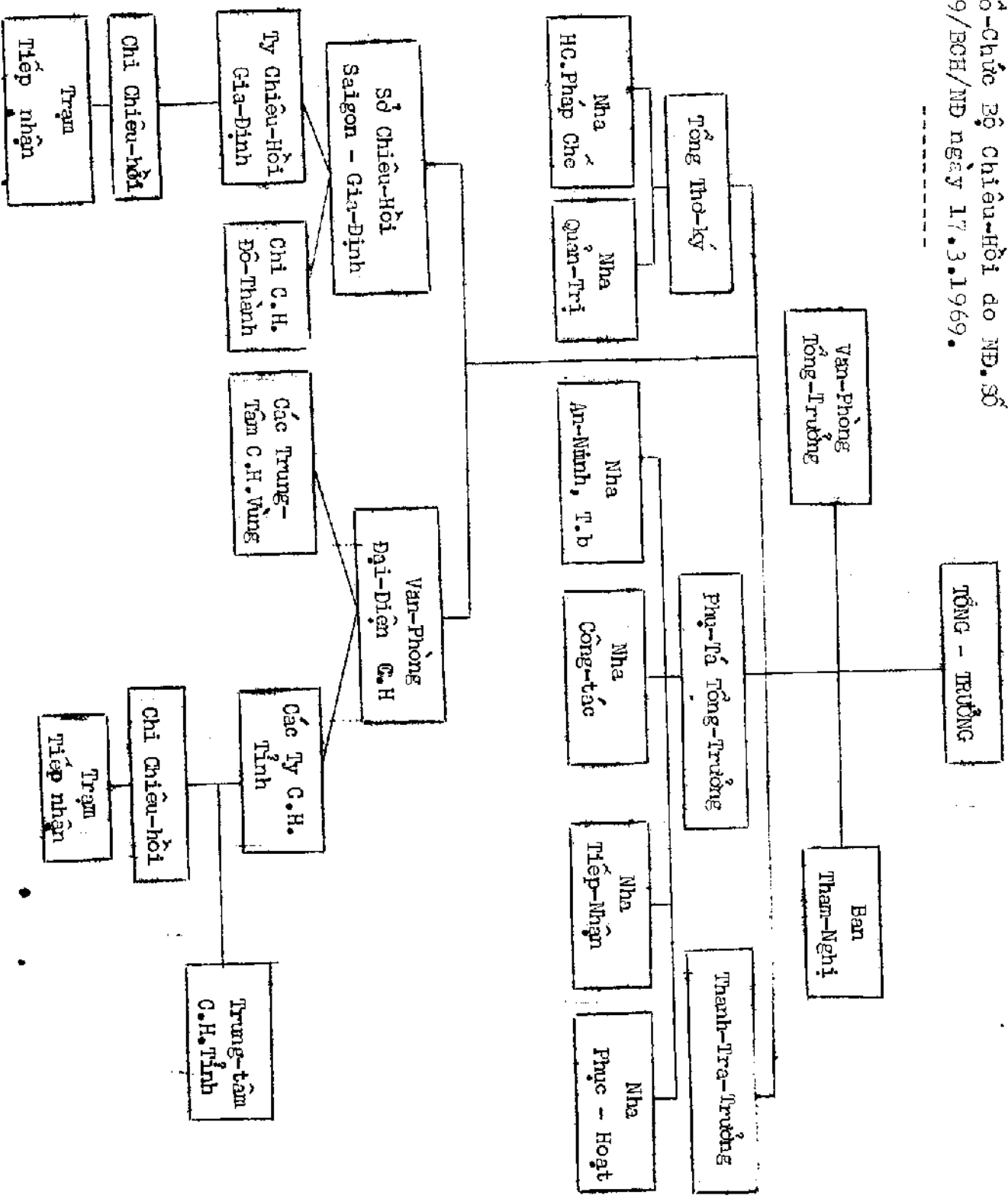
c)- Tổ-chức Bộ Chiêu-Hồi thời Tổng-Trưởng Nguyễn-Xuân Phong do một Tổng-Trưởng đứng đầu.

d)- Tổ-chức Bộ Chiêu-Hồi hiện nay do Nghị-định số 99 BCH/ND ngày 17.3.1969 được mô-tả tổng-quát qua sơ-đồ đính kèm.

Xét tổng-quát hoạt-động về Chiêu-Hồi qua các cơ-cấu tổ-chức. Ta thấy rằng hoạt-động Chiêu-Hồi đã có từ năm 1963 nhưng tổ-chức còn lỏng-lẻo, chánh-sách chưa được thực-thi đúng tầm quan-trọng của nó.

Hoạt-động Chiêu-Hồi thoạt đầu chỉ được điều-hành

Tổ-Chức Bộ Chiêu-Hồi do MB, SỐ
99/BCH/ND ngày 17.3.1969.

bởi một Phân Ủy-Ban Chiêu-Hồi Trung-Ương đặt dưới một Ủy-Ban Liên Ban Liên-Bộ Đặc-Trách Ấp Chiến-Lược.

Sau Cách-Mạng hoạt-động Chiêu-hồi đã bị xao-lãng vì tình-hình chính-trị, mãi đến năm 1967, Nội-Các Chiến-Tranh mới kịp thời chấn-chỉnh lại. Tổ-chức Chiêu-hồi được nâng lên hàng một Bộ do một Thủ-Trưởng, sau là một Tổng-Trưởng đứng đầu và kiện-toàn mãi cho đến ngày hôm nay.

Tổ-chức Chiêu-hồi ngày nay đó đó đã đạt được tất cả tầm mức quy-mô của một hoạt-động có tầm quan-trọng vững-chắc trong các hoạt-động quốc-gia.

2.- Về các tổ-chức hoạt-động về Chiến-tranh tâm - lý ngoài Bộ Thông-Tin và các cơ-quan hoạt-động Chiến-Tranh tâm-lý trong quân-đội đã có từ lâu. Gần đây chính-quyền nhận thấy có sự khiếm-khuyết và lỏng-lẻo của phe quốc gia trong một kế-hoạch giáo-dục chính-trị cho quần chúng; vì vậy Thủ-Trưởng Chánh-Phủ đã ban hành 2 Nghị-định số 1147/ND/Th.T ngày 28.10.1969 và số 367/ND/Th.T/BDPT ngày 6.4.1970 thành-lập các Ủy-ban Vận-Động Chính-trị và được sửa đổi bởi huân-thị ngày 27.5.1970 về tổ-chức và điều-hành cơ-cấu Thông-Tin Đại Chúng.

Xét chung, chúng ta nhận thấy có sự thay đổi về danh xưng và tổ-chức nhưng tựu-trung mục-đích chính vẫn là thiết-lập một cơ-cấu chỉ-dạo tổng-quát chương-trình học-tập chính-trị cho Quân Cán Chính và nhân-dân toàn quốc.

Ủy-Ban Thông-Tin Đại-Chúng ngoài ra cũng có nhiệm vụ ấn-định kế-hoạch Thông-Tin toàn quốc và yểm-trợ phối-hợp các chương-trình cho Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-Trị.

Hiện nay thì cơ-cấu Thông-Tin Đại-Chúng đang còn ở trong giai-đoạn chấn-chỉnh và tổ-chức lại. Ngoài một số tài-liệu được phát-hành chúng ta chưa thấy có những hoạt-động gì rõ-rệt. Nhưng có lẽ trong tương-lai Ủy-Ban Thông-Tin Đại Chúng Trung-Ương sẽ nắm vai-trò của Ủy-Ban Liên-Bộ Chiêu-Hồi, Tổng-Cục Chiến-tranh Chính-trị và Thông-Tin trong việc phối-hợp các chiến-dịch về Chiêu-hồi và Chiến-tranh tâm-lý.

3.- Về hoạt-động của Bộ Thông-Tin, ta nhận thấy trước tiên là tổ-chức không có gì mới lạ, ngoài các Nha Phòng có tính-cách Hành-chánh các hoạt-động chuyên-môn được phối-trí cho hai Nha quan-trọng là Nha Thông-Tin Quốc-nội và Nha Thông-Tin Quốc-ngoại. Các Nha này xử dụng tất cả những phương-tiện và hình-thức Thông-tin tuyên-truyền hiện có yểm-trợ công-tác chiến-tranh tâm-lý cho tất cả mọi hoạt-động quốc-gia. Ba mục tiêu chính của Thông-tin hiện nay là bành-trướng hoạt-động tuyên-truyền sâu rộng đến tận nông-thôn, bao trùm mọi địa bàn; hành-trưởng hoạt-động Thông-tin Quốc ngoại và đặc-biệt là đẩy mạnh phong-trào hoạt-động toàn quốc trong hàng ngũ các viên-chức chính-quyền rồi sau đó sẽ lan rộng đến các tầng lớp nhân-dân.

Hoạt-động Thông-tin theo bản-chất linh-động, do đó không có một chương-trình riêng rẽ, không có một mục tiêu duy nhất, mà phải uốn-nắn theo đường-lối quốc-gia, chánh-sách quốc-gia và hoạt-động của quốc-gia. Đường-lối quốc-gia có khi vì tình-thế bắt buộc phải thay đổi luôn, do đó hoạt-động Thông-tin cũng phải uyển-chuyển theo. Vấn-đề đặt ra cho một đường-lối Thông-Tin ở đây chỉ là làm thế nào để tuyên-truyền và giải-thích uyển-chuyển theo sự thay đổi của đường-lối quốc-gia mà tiết-giảm được tối-đa sự nghi-ngờ và hoang mang trong dư-lyan quan chúng.

4.- Cuối cùng là tổ-chức và hoạt-động của ngành Chiến Tranh chính-trị : Chúng ta thấy rằng tổ-chức và hoạt-động của ngành Chiến-tranh Chính-trị trong quân-đội có một quá trình khá lâu dài và gắn liền với quá-trình phát-triển của quân-lực Việt-Nam Cộng-Hòa.

a)- Thời kỳ sơ khai (1951-1954)

Cơ sở tổ-chức của ngành trong thời kỳ này chỉ gồm có : một số bộ phận thống thuộc Bộ Quốc-Phòng như Nha Tâm Lý-Chiến và Tác-động Tinh-thần và Chính-trị, Nha An-Ninh Quân-đội, Sở Cứu-tê xã-hội và Nha Tuyên-Ủy Công-Giáo.

b)- Thời kỳ phát-triển (1954-1958)

Ngoài những thay đổi về danh-xung và sự phát-triển về số lượng. Sự phát-triển vẫn không có gì mới lạ, nhìn chung tổ-chức của ngành vẫn còn rời-rạc.

c) - Thời-kỳ kiện-toàn :

Thời kỳ này đánh dấu bằng sự thống-nhất của ngành trên phương-diện chỉ-huy và sự phát-triển thêm nhiều cơ sở đơn-vị nhất là ở cấp Trung và hạ-tầng.

- Trục thuộc Bộ Tổng Tham-Mưu là Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-trị và các cơ-quan như đã nói ở Chương 2.

- Tại các Bộ Tư-Lệnh Quân-Đoàn và Quân Bình-Chung cũng như tại các Bộ Tư-Lệnh Sư-Đoàn, Bộ Chỉ-Huy Bình-Chung Tiểu-Khu, Quân-trưởng và đơn-vị tương-đương đều có Khối Chiến-Tranh Chính-trị.

- Tại các Trung-Đoàn, Liên-đoàn, Chi-đoàn, Tiểu-đoàn hay đơn-vị tương-đương đều có Sĩ-quan phụ-tá Chiến-Tranh chính-trị với một số cơ-sở hoặc nhân-viên chuyên môn liên-hệ.

Tại cấp Đại-đội hay Trung-đội đều có Sĩ-quan Phụ tá Chiến-tranh chính-trị hay cán-bộ Chiến-tranh Chính-trị do đại-đội-phó hay Trung-đội-phó kiêm-nhiệm.

Về hoạt-động của Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-trị chúng ta nhận thấy ngoài công-tác BINH-VỤ và DÂN-VỤ nhằm mục-đích để củng-cố và xây-dựng quân-đội cũng như thực hiện sự liên-kết QUÂN, DÂN, CHÍNH trong nhiệm-vụ chống giặc và cứu nước.

Công-tác thứ ba của Tổng-Cục Chiến-tranh Chính-trị là công-tác DỊCH-VỤ hay DỊCH-VẬN; công-tác này có liên quan mật-thiết đến hoạt-động Chiêu-hồi và có tác-dụng hỗ trợ cho Chiêu-hồi. Công-tác xử-dụng tất cả những phương-tiện Chiến-tranh tâm-lý nhằm :

- Lung-lạc tinh-thần, gieo mầm mống chia-rẽ trong nội-bộ địch.

- Làm cho Cán-bình địch mất tin-tưởng chiến-thắng mất ý-chí chiến-đấu.

- Lôi-cuốn đông-đảo Cán-binh địch đầu hàng hoặc hồi chánh, đồng-thời chuyên-hướng tư-tướng họ.

Nói chung thì hoạt-động của Tổng-Cục Chiến-tranh Chính-trị có một tác-dụng khá rộng lớn và ảnh-hưởng hỗ-trợ đặc-lực cho hoạt-động Chiêu-hồi cũng như Chiến-tranh tâm-lý khác.

II.- THÀNH-QUẢ CỦA CÁC HOẠT-ĐỘNG CHIÊU-HỒI VÀ CHIẾN-TRANH

TÂM-LÝ :

Như chúng ta đã biết vì hoạt-động của các cơ-quan Chiêu-hồi và Chiến-tranh tâm-lý có liên-quan mật-thiết với nhau, vì vậy những thành-qua riêng rẽ đưa ra chỉ cho ta một khái-niệm tương-đối mà không hẳn là do công-trình duy nhất của một cơ-quan nào.

1.- Thành-qua của Ủy-Ban Thông-Tin Đại-Chúng và Bộ Thông-Tin :

Như trên đã nói, Ủy-Ban Thông-Tin Đại-chúng vì tính cách mới mẻ, cũng như vì bản-chất hoạt-động chỉ là một cơ-quan có tính-cách tham-mưu và chỉ-đạo nên thành-qua không thể nào xác-nhận được bằng những ước-tính có tính-cách chính xác được.

Hoạt-động của Bộ Thông-Tin cũng vậy, vì bản - chất của ngành Thông-Tin và nhiệm-vụ Thông-Tin là yểm-trợ công-tác Chiến-tranh tâm-lý cho tất cả mọi hoạt-động quốc - gia nên nếu cần đưa ra những ước-tính về thành-qua thì thật là khó khăn và thiếu xác-đáng. Thành-qua như vậy chỉ là những con số truyền đơn, bích chương, biểu ngữ, các buổi phát - thanh, phóng thanh, các buổi phát hình và số lượng các phòng Thông-tin quốc-nội và quốc ngoại chỉ cho ta những ước-đoán rất là lệch-lạc, vì số lượng không nói lên gì cả nếu bản chất không đạt được những hiệu-qua mong muốn của nó.

Vì vậy, mà thành quả của hoạt-động Thông-Tin cũng như Ủy-Ban Thông-Tin Đại-chúng chỉ được ghi nhận một cách tổng-quát mà không thể ước-tính một cách khẳng-định được.

2.- Thành-quả của công-tác Chiến-tranh Chính-trị :

Vì hoạt-động chiến-tranh chính-trị cho ta những con số cụ thể hơn. Ngoài những hoạt-động trong các nhiệm-vụ thường-xuyên của Tổng-Cục và các cơ-sở trong các công-tác BINH-VỤ và DÂN-VỤ. Tổng-Cục còn thường phối-hợp công-tác với các cơ-quan khác như Thông-Tin, Chiêu-Hồi để phát-động những chiến-dịch về cả ba lãnh-vực hoạt-động như các kế-hoạch Chân Trời Mới, Chiến-Dịch Vì Dân v.v...

Nếu tính theo con số thì đã có hàng chục Chiến-Dịch bao trùm tất cả mọi khía-cạnh hoạt-động và đã đạt được những thành-quả thật đáng kể. Riêng về lãnh-vực DỊCH-VỤ Tổng-Cục cũng đã phát-động 5 Chiến-dịch về Chiêu-Hồi như: Nguyễn-Trái I, Xuân Quê-Hương, Nguyễn-Trái II, Xuân Đại Đoàn-Kết, Nguyễn-Trái III.

Nhờ tổ-chức qui-mô của quân-đội, nhờ sự yểm-trợ hùng-hậu của lực-lượng quân-sự tiếng nói và hoạt-động của Tổng-Cục Chiến-tranh Chính-trị đã đi đến tận những vùng đất xa xôi nguy-hiểm nhất, bất an nhất và đã giúp cho hoạt-động Chiêu-hồi và Chiến-tranh tâm-lý đạt được nhiều thành - quả đáng kể nhất.

3.- Thành-quả của hoạt-động Chiêu-Hồi :

Thành-quả của hoạt-động Chiêu-hồi có thể cho ta những con số rõ-ràng từ năm 1963 đến giờ. Thành-quả của hoạt-động Chiêu-hồi nếu được trình-bày phải ghi nhận kết-quả trên nhiều phương diện :

a)- Về công-tác :

- Các hoạt-động tuyên-vận : trong 2 năm gần đây Bộ Chiêu-hồi đã phát-động được 8 Chiến-dịch Chiêu-hồi, trong đó có 3 Chiến-dịch quan-trọng là : Chiến-dịch Nguồn Sống Mới, Chiến-dịch Xuân Quê-Hương, và Chiến-dịch Xuân Đại Đoàn Kết đã ghi nhận được nhiều kết-quả rất khả-quan.

- Về các Trung-tâm Chiêu-hồi : cho đến nay Bộ Chiêu Hồi đã thiết-lập được tất cả là 53 Trung-tâm Chiêu-Hồi có

khả năng thu nhận cùng một lúc là 6.700 người.

b)- Về tiếp nhận : Từ khi ban hành chính-sách Chiêu-Hồi cho đến cuối tháng 6.1970 tổng số hồi chánh viên đã đạt lên tới 154.907 người.

Kết-quả tính theo từng năm như sau :

Năm 1963 (từ 18.2)	11.248	người mang theo	267 V.K.
- 1964	5.417		358
- 1965	11.124		1222
- 1966	20.242		1516
- 1967	27.178		1536
- 1968	18.171		2169
- 1969	47.023		3091
- 1970 (tháng 6)	<u>14.504</u>		<u>876</u>
Cộng	154.907		11.062

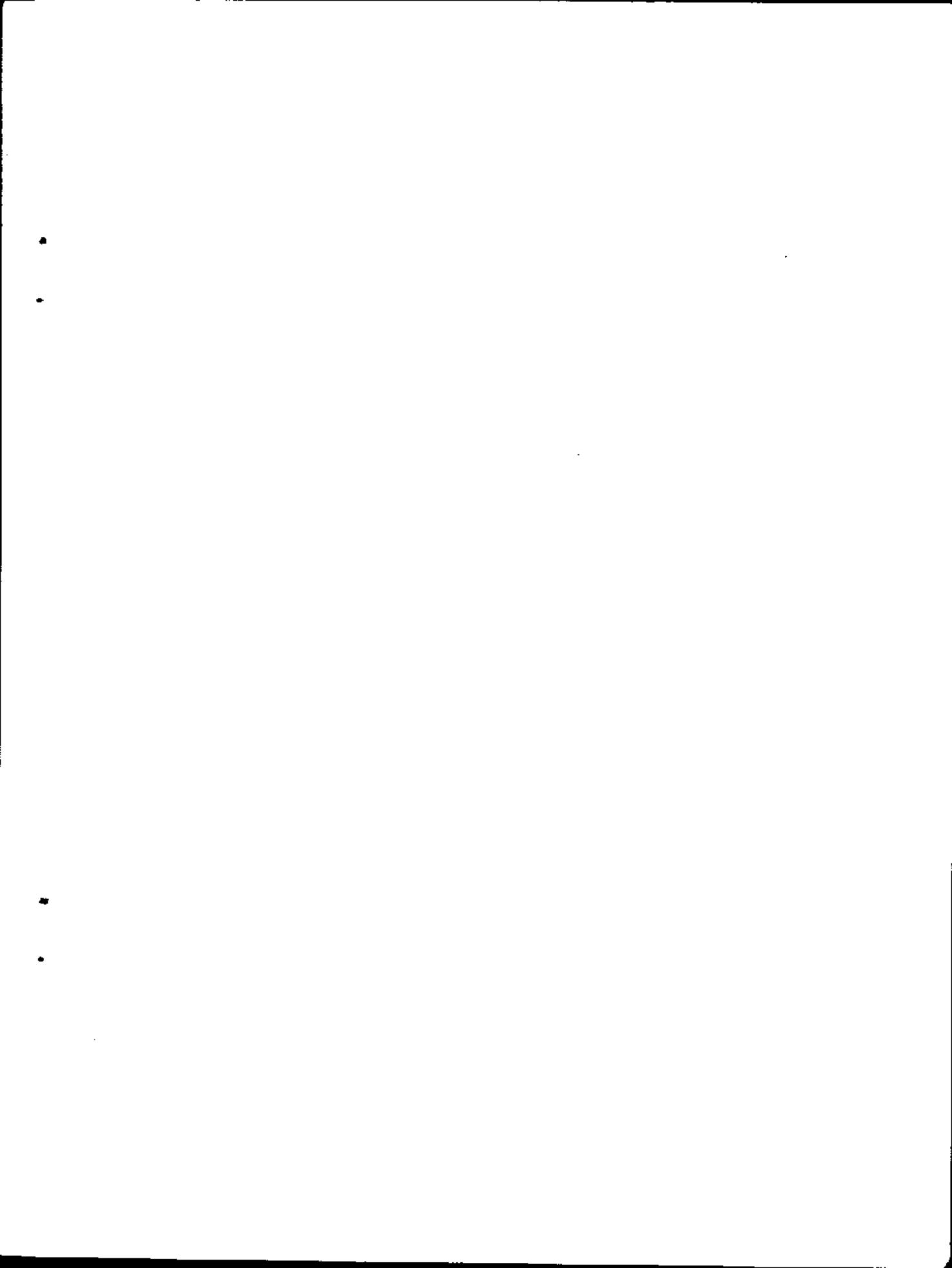
c)- Về phục hoạt : Đây là mục-tiêu tối-hậu của Chương-trình Chiêu-hồi, trong lãnh-vực này có những công-tác chính :

- Công-tác định-cư : Cho đến nay Bộ Chiêu-hồi đã thiết-lập và tổ-chức định-cư được 23 làng Chiêu-hồi, với con số 11.402 Hồi-chánh-viên và thân nhân, 19 làng khác đang khởi công xây cất và sẽ hoàn-tất trong tương-lai.

- Xử dụng : Tính đến nay đã có 28.255 hồi chánh viên được xử dụng tức tỉ số 11% vào các lãnh-vực như : quan lực Việt-Nam Cộng-Hoà, nhân-viên Chiêu-hồi, Cán-bộ Võ-trang tuyên-truyền và tuyên lậm việc trong các cơ-sở Đồng-Minh.

*

* * *

Chương Hai
NHẬN-XÉT VÀ PHÊ-BÌNH

Nếu chúng ta đã thấy, nhìn chung những hoạt-động chuyên-môn và hoạt-động Tuyên-vận cũng như Huấn chính của Bộ Chiêu-Hồi chỉ là một khía-cạnh của một kế-hoạch chiến-tranh tâm-lý toàndiện của quốc-gia được lồng vào trong toàn bộ chánh-sách quốc-gia, nhằm những mục tiêu chuyên-biệt nhưng tựu-trung vẫn là tranh thủ nhân tâm để đạt được chiến-thắng trong trận chiến-tranh này.

Chiêu-hồi do đó nói về khía-cạnh thực-tiến chỉ là một hậu-quả trong những hậu-quả khác của hoạt-động chiến-tranh tâm-lý.

Chiến-tranh tâm-lý là tranh-thủ nhân-tâm, nhưng khi đã nắm được lòng người rồi v. nhất là những người ở bên kia chiến-tuyến thì Chiêu-hồi là mở cho họ một lối-thoát tốt đẹp để họ có cơ-hội trở về cùng cộng-đồng dân-tộc

Nhìn chung những hoạt-động Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý tại Việt-Nam dù đang trong tình-trạng chiến-tranh đã đạt được những kết-quả khá-quan về tổ-chức, đường-lối cũng như đã nêu lên được những thành-quả thực tiến thật đáng kể

Con số 154.907 hồi-Chánh-viên trở về làm một dẫn-chứng cụ thể và hùng hồn; con số này nếu nhìn 1 cách tổng-quát và toàn diện thì không phải là thành quả riêng của hoạt-động Chiêu-hồi, mà là kết-quả hiển-nhiên của mọi nỗ-lực quốc-gia và toàn bộ hoạt-động chiến-tranh tâm-lý trong đó Bộ Chiêu-hồi là một cơ-quan đóng vai-trò tiếp-nhận.

Nói như thế không phải là phủ-nhận những công-tác về chuyên-môn và Tuyên-vận của hoạt-động Chiêu-hồi. Những

công-tác đó đã đóng một vai-trò có tác-dụng trực-tiếp vào thực-tho; nhưng nếu không có một chính-sách quốc-gia hay, một đường-lối chiến-tranh tâm-lý hữu-hiệu thì một mình hoạt động Chiêu-hồi không thể nào đạt được những kết-quả trên.

Nói cho cùng thì những hoạt-động Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý có một tương-quan và tác-dụng mật-thiết với nhau.

Chỉ nhận những thành đạt của các hoạt-động Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý là một việc làm cần-thiết, nhưng cần-thiết hơn nữa là tìm hiểu các khiếm-khuyết còn có, vì tất cả mọi hoạt-động dù chu-toàn đến đâu cũng còn có những khuyết-điểm mà việc tìm hiểu luôn luôn cần thiết để có thể đề-nghị một sự cải-thiện hơn nữa.

Các khiếm-khuyết ngoài ra lại nữa cũng còn tùy theo từng hoạt-động của các cơ-quan vì thế mà sự tìm hiểu cũng phải được thực-hiện theo từng cơ-quan.

I.- BỘ CHIÊU-HỒI :

Cơ-quan Chiêu-hồi ngày nay đã có một tổ-chức qui mô và một chính-sách mở rộng uyển-chuyển phù-hợp với hoạt động và tình thế quốc-gia. Nhưng về phương diện hoạt động thì Chiêu-hồi vẫn còn có nhiều khiếm-khuyết cần được cải thiện.

Chương-trình Chiêu-hồi nhằm một lúc vào 2 mục-dịch làm suy giảm tiềm lực địch và gia-tăng tiềm-lực ta.

Các mục-dịch trên chỉ có thể đạt được trọn vẹn nếu ta tranh thủ được sự ủng-hộ và tham-gia tích-cực của dân chúng, đồng-thời cơ-quan Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm - lý cần một sự phối-hợp những khả-năng và phương-tiện riêng rẽ qua một kế-hoạch chung được phối-trí chắc-chẽ hơn tại Trung ương và địa-phương hầu thực hiện các công-tác chính của chương-trình Chiêu-hồi là Tuyên-vận, Tiếp nhận và Phục-hoạt.

A.- NHỮNG KHUYẾT-ĐIỂM TRONG LÃNH-VỰC CÔNG-TÁC TUYÊN-VẬN :

Điều chúng ta nhận xét đầu tiên trong lãnh-vực Tuyên-vận là Cộng-sản Việt-Nam khác với Cộng-sản Tây-Phương là Cộng-sản tiếp thu kỹ cương phong-kiến. Người hồi - chánh lúc trở về vì vậy vẫn còn giữ nguyên vẹn niềm kêu-hành và tự hào của mình; ngoài ra chúng ta còn phải chú ý đến sự trong sạch và tinh-thần hy-sinh cao cả của họ cho đất nước nữa.

Họ là những người có tinh-thần ảnh-dương và có lý-tưởng chiến-đấu; vì vậy mặc dầu họ đã nhận-thức được sự lạc lối của mình trong việc lựa chọn một lý-tưởng để phục - vụ, nhưng chưa chắc khi trở về họ đã than phục chính-quyền tự-do.

Lý-luận tổng-quát đưa ra chỉ là : sự thật phản-hình nhận rằng miền Nam Việt-Nam có thói-nác, nhưng sự thói nác đó còn có cơ được cứu chữa chứ ở miền Bắc thì tuyệt-nhiên, không có một hy-vọng nào có thể thay đổi chủ-nghĩa Cộng-Sản

1.- Trong các công-tác Tuyên-vận nội như truyền đơn, biểu-ngữ, vô tuyền truyền thanh, vô tuyền truyền hình, mặc dù đã có sự cố gắng rất nhiều nhưng vẫn chưa đạt được những tiêu-chuẩn ấn-định. Các phương-pháp Tuyên-vận nói còn những thiếu sót và cần phải được cải-tiến theo chiều hướng sau đây :

- Đề tài, nội-dung, hình-thức và ngôn-từ cần phải được soạn-thảo đi sát với tâm-lý tập-quần của từng loại Cán binh địch.

- Tuyệt đối tránh gây sự đụng chạm tự ái cá nhân của Cán-binh địch khi kêu gọi họ trở về.

- Đặc biệt xử dụng phương tiện nói trong việc phổ biến chánh-sách đại ngộ hồi-chánh-viên, tránh tối đa những nghi-ky và hiểu lầm về chánh-sách Chiêu-hồi nếu có.

- Triệt để xử dụng kịp thời các hồi-chánh-viên để kêu gọi đồng đội của họ trở về.

- Triệt-để xử-dụng các đoàn vô-trang tuyên-truyền

vì họ là những nhân chứng chính và là những dẫn chứng cụ thể của người trở về, họ có khả-năng vận-động hữu-hiệu các gia-đình có con em thoát-ly theo Cộng-sản. Điều chú-ý là phải quan-niệm nhiệm-vụ Tuyên-vận của họ là chính, vô-trang chỉ có mục-đích để tự vệ mà thôi. Ngoài ra, còn có thể giao phó cho họ các nhiệm-vụ phòng-vệ các cơ-sở Chiêu-hồi và làng Chiêu-hồi nhưng phải tuyệt-đối tránh dùng họ trong nhiệm-vụ hành quân chiến-đấu. Lại nữa, nhiệm-vụ Tuyên-Vận của họ còn phải được phối-hợp chặt-chẽ với các công-tác Bình-Định nhằm vào khu-vực ưu-tiên của chương-trình Bình-định đã được dự-liệu.

- Thứ đến phải chú-trọng đến lực-lượng nhân-dân tự vệ là một nguồn nhân-lực quan-trọng và đầu tiên nhất trong việc thực-hiện mục-tiêu nhân-dân hóa chánh sách Chiêu-hồi.

- Cuối cùng hoạt-động Tuyên-vận trong những năm qua đã ghi được những thành quả quan-trọng trong việc kêu gọi trở về những cán-binh và binh-sĩ Cộng-sản hạ tầng, góp phần đáng kể trong việc phá vỡ các cơ-sở hạ-tầng của địch. Công-tác Tuyên-vận ngoài ra còn cần đặc-biệt nhắm vào những thành phần nòng-cốt của Cộng-sản chưa đạt được kết-quả tốt đẹp như : các cán-binh Cộng-sản Trung và Cao cấp, cán-binh Bắc-Việt xậm nhập và hồi-kết, Thượng cộng, Những thành phần này khi trở về sẽ đóng góp những tin-tức địch tình quý giá về chiến-lược chiến-thuật. Họ sẽ là những chứng minh cụ thể của sự thất-bại của Cộng-sản về phương diện Chính-trị cũng như họ là manh-lực có thể lôi kéo đông đảo những cán-binh khác trở về.

2.- Về công-tác Tuyên-vận chĩm như vận-động móc nối việc tổ-chức các tổ tam tam và các mặt-bao-viên phải được huấn-luyện chu-đạo về kỹ-thuật Tuyên-vận để dùng gây nên tác-dụng phản tuyên-truyền. Phải huy-động để tổ-chức được một màn lưới tinh-vi và khéo léo được sự tiếp tay của thành thể dân chúng, và sự phối-hợp của các cơ-quan bạn vì đây là phương-pháp Chiêu-hồi quan-trọng nhất có tác dụng trực-tiếp đến sự trở về hay không của cán-binh địch.

Ngoài ra các chiến-dịch Tuyên-vận cần phải được ấn định theo thời-gian thích-hợp. Ví dụ như các chiến-dịch phát-động trong mùa Xuân lôi kéo được đông đảo cán-binh địch trở về. Và lại nữa cần phải huy-động được sự phối-hợp chặt-chẽ hơn của các cơ-quan bạn để đạt được địa-bàn hoạt-động rộng rãi và khích-lệ được tinh-thần chung.

B.- NHỮNG KHUYẾT-ĐIỂM TRONG LÃNH-VỰC CÔNG-TÁC TIẾP NHẬN

Trong lãnh-vực tiếp-nhận gồm rất nhiều công-tác ở đây chúng ta chỉ tìm hiểu những khuyết-điểm trên một vài công-tác quan-trọng có tác-dụng chiến-tranh tâm-lý rõ-ràng và trực tiếp như : công-tác đón tiếp, công-tác huan chính

1.- Thái độ khi đón tiếp :

Người hồi-chánh khi trở về trước tiên cần phải đánh tan mọi mặc cảm và nghi-ngờ nơi họ. Về điểm này chúng ta vẫn còn ghi nhận một số khuyết-điểm trầm-trọng gây ảnh hưởng xấu đến tâm-lý hồi-chánh viên làm thiệt-hại rất nhiều cho chánh-sách Chiêu-hồi như :

- Thái-độ cứng rắn và thiếu lễ-độ hiểu biết của một số nhân-viên an-ninh quan-sự và dân-sự có nhiệm-vụ phỏng-vấn, khai-thác tin-tức hồi-chánh-viên đã coi hồi-chánh-viên như tù binh hoặc can phạm.

- Hành-động tham nhũng thiếu ngay thẳng của một số nhân-viên có nhiệm-vụ quản-trị Trung tâm Chiêu-hồi đã gây cho hồi-chánh-viên lúc mới trở về những ý thức chán-chường và khinh bỉ.

2.- Công-tác huan-chính :

Huan-chính hồi-chánh-viên là một công-tác có tầm quan-trọng đặc-biệt và thiết-yeu. Công-tác này trái lại còn quá nhiều thiếu sót. Việc huan-chính tại nhiều Trung-tâm Chiêu-hồi đã được thực-hiện quá hời-hợt lý do là hiện nay còn thiếu một hệ-thống giảng-viên chính-trị cả về lượng lẫn về phạm cũng như một phương-pháp giảng-huan thích-hợp.

- Cần phải cấp-thời tuyển-dụng và đào-tạo một lớp giảng-viên có đầy đủ trình-độ, khả-năng và kinh-nghiệm, và tận dụng các hồi-chánh-viên thuộc thành phần trí-thức để đào-luyện thành giảng-viên chính-trị đồng-thời cần phải có sự phối-hợp với các cơ-quan bạn hay với các thân-hào nhân sĩ, trí-thức, cán-bộ, các đoàn thể chống cộng để mời họ tham-gia vào việc giảng-huấn.

- Cần phải chỉnh-đốn và cải-tiến phương-thức học tập với việc áp dụng phương-pháp học-tập cộng-đồng, phương pháp hội-thảo nhóm song song với phương thức giảng-huấn nặng về thuyết-trình hiện nay.

Điều cần lưu-ý nhất ở đây là những công-tác trên chúng ta đang thực-hiện với những người mà trước đây đã ở trong hàng ngũ Cộng-sản.

Công việc huấn-chính có mục-đích là để cho những người hồi-chánh học-tập hiểu biết về chủ-nghĩa quốc-gia, đường-lối quốc-gia và đồng thời vạch ra cho họ thấy những sai lầm của cộng-sản để dứt-khoát tư-tưởng và đứng hẳn về phía quốc-gia.

Nhưng vấn-đề đặt ra ở đây là vấn-đề tranh-thủ tâm hồn họ. Muốn biến đổi tâm-hồn họ ngoài việc cho họ học-tập một số tài-liệu chính-trị không chưa đủ mà cần phải có một kế-hoạch rõ-ràng nhằm mục-đích TƯ-SẢN HÓA VỀ TINH-THẦN họ.

Đây là một vấn-đề thiết-yếu mà hoạt-động Chiêu-hồi từ trước đã không lưu-tâm tới. Vì vậy cần phải nghiên cứu một chương-trình đầy đủ mà tất cả các công-tác hướng về hồi-chánh-viên như : học-tập, ăn ở, mặc, tắm, giải-trí đi chơi, đi du lịch ... đều nhằm vào mục-đích là thay đổi con người họ biến họ từ một tinh-thần vô-sản thành một tinh-thần tư-sản.

Vấn-đề TƯ-SẢN HÓA TINH-THẦN Hồi chánh-viên nếu được quan-niệm đúng mức và thực-hiện có hiệu-quả, tư-tưởng hồi-chánh sẽ không bao giờ bị lung-lay dù phải sống trong một hoàn cảnh nào và nhất định họ sẽ đứng hẳn về phía quốc gia chống cộng.

II.- BỘ THÔNG-TIN :

Nhìn chung chúng ta thấy những hoạt-động chiến-tranh tâm-lý của Bộ Thông-Tin chưa đạt được những kết-quả mong-muốn. Câu phê bình chung vẫn là chúng ta đang còn quá yếu kém về các hoạt-động Thông-tin tuyên-truyền. Các hoạt-động về Thông-tin như tuyên-truyền, báo chí, văn-nghệ, phim ảnh đã ghi được những con số đáng kể, tuy nhiên vẫn còn những thiếu sót căn bản làm cho những hoạt-động trên thiếu kiến-hiệu.

Ngoài ra chính-quyền vẫn chưa quan-niệm và lưu-tâm đến một cách đúng mức vai-trò của hoạt-động chiến-tranh tâm lý trong cuộc chiến-tranh hiện tại. Gần đây chúng ta thấy chính-quyền đã có một vài lưu-tâm đến vấn-đề Thông-Tin như đặt chương-trình Thông-tin Đại chúng là một trong những mục tiêu chính-yếu của quốc-gia, nhưng những hoạt-động còn yếu kém chưa đáp ứng được những nhu-cầu đòi hỏi cấp-bách của tình-thế.

Đi sâu vào tổ-chức và hoạt-động của ngành Thông Tin chúng ta vẫn còn tìm thấy những khiếm-khuyết căn-bản sau đây :

- Tổ chức các cơ-sở Trung-ương chưa được hợp-lý, còn nhiều thiếu sót một le lối làm việc tích-cực đê gia - tăng hiệu-năng công việc và ngoài ra còn một thiếu sót quan trọng là đường-lối chỉ-đạo đôi khi không được thống-nhất.

- Tại một số cơ-quan Trung-ương có tình-trạng thặng dư hay không tận dụng được nhân số trong khi đó thì tại các cơ quan địa-phương vấn-đề nhân-số còn rất yếu kém cả về lượng lẫn về phẩm.

- Song song với các khuyết-điểm trên, các vấn-đề huấn-luyện và tu-nghiệp nhân-viên và cán-bộ trong nước đặc biệt là cán-bộ Thông-tin Xã Ấp và nhân-viên ngành Thông Tin Quốc ngoại chưa được thực hiện đúng mức khiến cho vấn-đề nhân số nói chung rất yếu kém.

Các khuyết điểm trên cần được thực-hiện và cải-thiện theo đường hướng đề nghị sau đây :

1.- Phát-triển và gia-tăng hoạt-động của các cơ-sở kỹ thuật :

Đại tu bổ và tu bổ thường xuyên tất cả các dụng-cụ máy móc, cải tiến chương-trình phát-thành, phát hình; các hoạt-động điện ảnh ấn-loát phải được thực hiện phù-hợp với công cuộc đấu tranh của dân-tộc cùng đáp ứng đầy đủ nhu cầu của tình thế.

2.- Thực hiện nền báo chí tự do và áp dụng một đường - lối xây-dựng ý-thức trách-nhiệm trong tinh-thần hợp tác và thông cảm :

Với tiêu hướng là cùng chung trong một cuộc chiến-đấu mất còn chống lại Cộng-sản.

3.- Bành-trướng hoạt-động tuyên-truyền sâu rộng

nhất là đến tận các vùng nông thôn và bao trùm tất cả mọi địa bàn hoạt-động.

4.- Bành-trướng hoạt-động Thông-Tin Quốc-ngoại :

Cải tổ hệ thống Thông-Tin quốc ngoại hiện có nhất là về vấn-đề hoạt-động và nhận-sự; Gia-tăng số lượng các phòng Thông tin Quốc ngoại và phẩm chất hoạt-động; Tăng gia số lượng báo chí và phim ảnh cũng như gửi người đi nói chuyện, giải-thích về lập trường quốc-gia, tăng gia tất cả các hoạt-động có tính-cách chiến-tranh tâm-lý tại ngoại quốc

5.- Đặc biệt là đẩy mạnh phong-trào học-tập toàn quốc

Trong hàng ngũ các viên chức chánh-quyền rồi sau đó sẽ liên-tục nới rộng đến các tầng lớp nhân-dân. Đây là một điểm then chốt của công-tác Thông-tin mà trên thực-tế đã chưa nắm vững được các kết-qua về hoạt-động cũng như về những thành quả thực hiện được.

Trong trận chiến tranh nay phe nào nắm được nhân-tâm là tất thắng. Hoạt-động Thông-tin Đại chúng cần phải được dồn tất cả nỗ lực vào để đạt cho kỳ được kết quả mong muốn.

III.- TỔNG-CỤC CHIẾN-TRANH CHÍNH-TRỊ :

Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-Trị nhờ tổ chức được lòng vào trong tổ chức quân-đội, nhờ những phương tiện hoạt động dồi-dào và địa bàn hoạt-động thích-nghi đã đạt được nhiều kết-quả đáng kể nhất.

1.- Trong lãnh-vực Binh-Vụ :

Các hoạt-động Binh-Vụ đã có tác dụng tốt đẹp, khiến cải thiện được rất nhiều về tinh-thần, tác phong, lễ lối làm việc và đời sống của các quân nhân các cấp trong quân-ngũ. Ngày nay quân-đội Việt-Nam Cộng-Hoà là một lực-lượng hùng mạnh nhất không những về sức mạnh vũ khí mà còn cả về ý chí chiến-đấu và thành-tích xây-dựng quốc-gia.

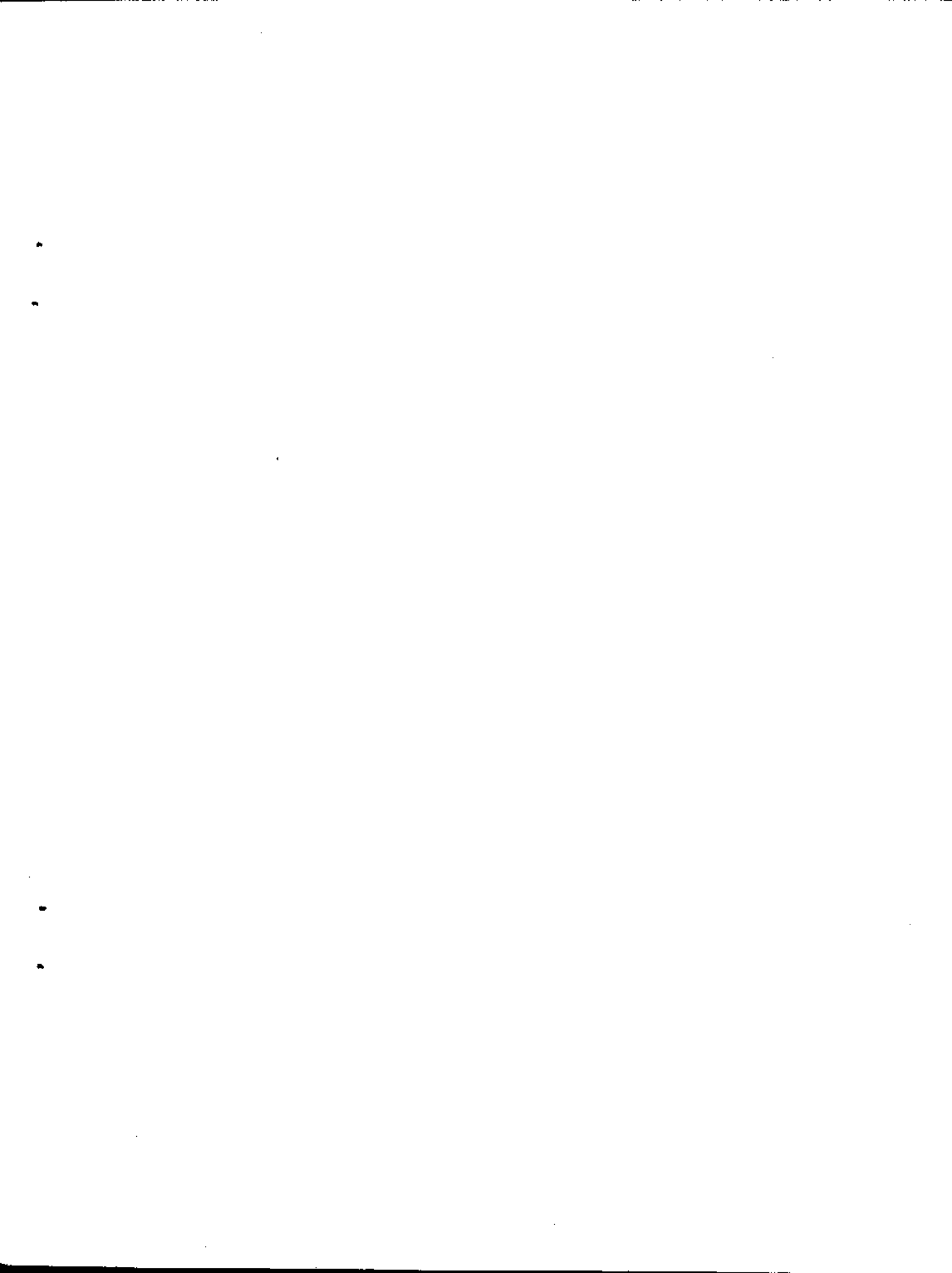
Tuy nhiên, những khuyết điểm không phải là không có. Những khuyết-điểm như về tác-phong của quân-nhân, một số hành vi những-lạm của một vài cấp chỉ-huy quân-đội khiến đôi khi quân-đội đã làm mất lòng dân.

Điều này cần được kịp thời chấn-chỉnh lại để làm sao đó chỉ là những trường-hợp lẻ tẻ không gây nên được sự bất-mãn chung trong dân chúng và cần phải thúc đẩy mọi thực hiện để chấm dứt tình-trạng nguy hại trên.

2.- Trong lãnh-vực Dân-Vụ và Dịch-Vụ :

Đây là nhiệm-vụ thứ 2 và thứ ba của Tổng-Cục Chiến tranh Chính-trị. Trên thực-tế những hoạt-động này đã đạt được nhiều thành quả quan-trọng trong việc yên-trợ cho các cơ-quan chính-quyền Thông-tin, Chiêu-hồi v.v...

Vấn-đề đặt ra ở đây chỉ là làm thế nào để cố gắng đạt được một sự phối-hợp chắc-chẽ và qui-mô hơn về phương tiện cũng như về nhân-sự để đạt được những kết-quả tối đa mà không gây nên những va chạm nào đáng tiếc trong lãnh-vực h hoạt-động.

Chương Ba

ĐẶT VẤN-ĐỀ CHO MỘT KẾ-HOẠCH CHIÊU-HỒI VÀ CHIẾN-TRANH TÂM-LÝ HỮU-HIỆU

Sở dĩ người hồi chánh trở về không phải chỉ vì có chánh-sách Chiêu-hồi không mà thôi, mà Chiêu-hồi chỉ là một phương-thức giải-quyết cho vấn-đề muốn từ bỏ hàng ngũ bên kia của họ.

Họ chỉ trở về khi đã thấy rằng họ đã lầm đường, lạc lối, họ đang sống dưới một chế-độ chính-trị quá khắc nghiệt và họ đang là quân-đội của một lực-lượng xâm-lãng vô ích tàn phá quê-hương xứ sở. Họ trở về khi thấy chế-độ chính-trị của miền Nam tự-do cởi mở và những chánh-sách của chánh quyền miền Nam hứa hẹn một sự bảo-đảm cho họ một tương-lai tươi sáng và nhất-định miền Nam sẽ chiến-thắng trong cuộc chiến-tranh này.

Hoạt-động chiến-tranh tâm-lý là phải cho những người ở bên kia chiến-tuyến thấy rõ những điểm đó như là một sự thật không che dấu của miền Nam Tự-do và Dân-chủ.

Chiêu-hồi và Chiến-tranh tâm-lý vì vậy muốn hữu-hiệu tất nhiên phải được lồng trong một khung-cảnh chung của tình-hình chính-trị quốc-gia tốt đẹp với những chánh sách thật sự mang lại no cơm ấm áo và thanh-bình cho người dân.

Vì vậy, các vấn-đề sau đây được đặt ra để một kế-hoạch Chiêu-hồi và Chiến-tranh tâm-lý có thể đạt được những kết-quả tốt đẹp mong muốn:

- Tương-quan trong một chánh-sách quốc-gia toàn diện

- Sự phối-hợp chặt-chẽ trong tổ-chức và hoạt-động của các cơ-quan.
- Văn-đề võ-trang tinh-thần và động-viên toàn-lực.

I. - TƯƠNG-QUAN TRONG MỘT CHÍNH-SÁCH QUỐC-GIA TOÀN DIỆN :

Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý chỉ hữu-hiệu khi được lồng vào trong một chế-độ miền Nam Tự-do Dân-chủ thật sự với những chính-sách quốc-gia đúng đắn hứa hẹn một tương lai tốt đẹp cho tất cả mọi người dân.

Điều trước tiên là hoạt-động chiến-tranh tâm - lý cũng như hoạt-động Tuyên-vận của Chiêu-hồi phải nói lên được chính-nghĩa đó của chính-quyền quốc-gia. Tất nhiên chiến-tranh tâm-lý không thể nào đem chuyện không mà nói thành có, đem chuyện xấu mà nói thành hay được.

Vì vậy chính-quyền quốc-gia trước tiên là phải chặn chính lại chế-độ chính-trị thật vững vàng và mạnh-mẽ thể hiện đầy đủ ý-nghĩa tự do dân-chủ và hứa hẹn một sự no cơm ấm áo và những bảo-đảm cần-thiết cho một tương-lai tốt đẹp cho tất cả mọi người dân sống dưới chế-độ.

Thứ đến là phải thực hiện gấp rút một cuộc ^{Gách} Mạng Xã-hội loại bỏ tất cả mọi bất công thối nát và mọi chênh-lệch quá đáng giữa các tầng lớp dân chúng.

Tất cả mọi xấu xa sơ hở của xã-hội từ trước đến nay vẫn chông-chát, vì vậy muốn chiến-thắng Cộng-sản trước tiên phải chiến-thắng trong nội-bộ mình trước.

Cuối cùng là những chính-sách quốc-gia phải được hoạch-định và thực hiện đúng-mức giải-quyết và giúp đỡ thiết-thực cho những khó khăn của người dân trong nước, đáp ứng lại được hầu hết tất cả những nguyện-vọng chính đáng và nhu-cầu thiết-yếu của họ.

Một khi những điểm trên đã được thực-hiện, tất nhiên miền Nam đã có được một căn-bản vững-vàng và tất cả mọi người tất nhiên sẽ mong muốn sống dưới chế-độ đó.

Nếu miền Nam thực-hiện được những điều trên, thì có lẽ không cần kêu gọi Việt-cộng cũng từ bỏ hàng ngũ trở về không cần đến chiến-tranh tâm-lý mọi người cũng ý-thức được sự cần-thiết phải đầu lưng góp sức để củng-cố và xây-dựng chế-độ chính-trị của miền Nam thân yêu mà họ đã lựa chọn và đã sống.

Ngày nay ai cũng công-nhận rằng miền Nam Việt-Nam đang cố-gắng thực-hiện một chế-độ chính-trị tốt đẹp và đi dần dần đến Tự-do, dân-chủ và công-bằng thật sự. Tuy nhiên vì tình-hình khó khăn của miền Nam Việt-Nam là một nước nhược tiểu mới thu-hồi độc-lập thì lại đã phải chia cắt và lâm ngay vào một cuộc chiến-tranh dai-dẳng.

Do đó, dù thành-tâm thiện-chí đến đâu, những người đang sống trên phần đất tự-do, nếu muốn thực-hiện một chế-độ chính-trị và xã-hội tốt đẹp cũng phải gặp nhiều trở ngại to lớn mà cần nhiều thời gian cũng như nhiều nỗ-lực mới từ từ đạt được.

Chiến-tranh tâm-lý trong một hoàn-cảnh như vậy phải nói lên được ý nguyện chân chính của người dân miền Nam và chính-quyền miền Nam, phải giải-thích cho tất cả mọi người bên này cũng như bên kia chiến-tuyến hiểu rõ được những khó khăn và trở ngại nhưng đồng-thời cũng phải nói lên được ý-chí quyết-thắng và lòng cương-quyết thực-hiện một miền Nam tự-do, công-bằng và hạnh-phúc của nhân-dân và chính-quyền miền Nam.

Những người bên kia chiến-tuyến khi biết rõ sự thật về công việc của người dân miền Nam đang quyết-tâm thực hiện sẽ hứa hẹn một tương-lai tươi sáng và tốt đẹp cho tất cả mọi người, họ sẽ rời bỏ hàng ngũ Cộng-sản để trở về và góp công góp sức với chúng ta để thực-hiện cho được dù phải trả bằng một giá nào.

Nói tóm lại, thì Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý chỉ đạt được kết-qua tối đa cùng lúc và song song với sự hùng-mạnh của đất nước miền Nam.

II.- SỰ PHỐI-HỢP CHAC-CHẸ TRONG TỔ-CHỨC VÀ HOẠT-ĐỘNG CỦA

CÁC CƠ-QUAN

Vấn-đề đặt ra ở đây không chỉ giới hạn trong hoạt-động của các cơ-quan Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý mà là tất cả mọi cơ-quan hay chính quyền nói chung.

1.- Đối với các cơ-quan hoạt-động về Chiêu-hồi và Chiến-tranh tâm-lý :

Đó là nhiệm-vụ chính yếu của ngành hoạt-động của các cơ-quan đó là : Ủy-ban Thông-Tin Đại Chúng, Bộ Thông-Tin, Bộ Chiêu-Hồi và Tổng-Cục Chiến-Tranh Chính-Trị.

Trên thực-tế, trong hoạt-động của các cơ-quan này như chúng ta đã biết là có sự phối-hợp và hỗ-trợ lẫn nhau.

Vấn-đề đặt ra chỉ là làm thế nào những sự phối-hợp đó đạt được trong một toàn bộ kế-hoạch qui-mô và bao- quát hầu cho công việc có thể được thực hiện hữu-hiệu hơn.

Thường thường theo nguyên-tắc hoạt-động khi Bộ hạp hay cơ quan nào cần phát-động một chương-trình hay một chiến-dịch, thì một buổi họp Liên-Bộ giữa các Bộ liên-hệ sẽ được tổ-chức để hoạch-định tất cả những sự yểm-trợ và phối-hợp chung.

Tuy nhiên, khuyết điểm mà chúng ta nhận thấy là một buổi họp Liên-Bộ khi được dự-trù tổ-chức thì cũng gặp khá nhiều phiền phức và hao tốn nhiều thì giờ. Lại nữa, sau đó mỗi cơ-quan với một phần công-tác được giao-phó về hoạt-động một cách riêng rẽ thiếu sự thống-nhất và đồng loạt chung. Sự phối-hợp như thế có thể nói là chỉ có về bề mặt và thiếu bề sâu. Sau cùng trong sự thực-hiện công-tác được phân-phối như thế, mỗi khi chương-trình công-tác hay chiến-dịch có sự thay đổi hay gặp phải những trở ngại nào thì thiếu hẳn một cơ quan có tính-cách thường-trực để phối-kiểm và hoạch định lại.

Đề nghị là phải hữu-hiệu-hóa vai-trò của Ủy-Ban Thông-Tin Đại-Chúng, an-định cho Ủy-Ban này làm nhiệm - vụ của các phiên-họp Liên Bộ. Với một Văn-phòng thường-trực cơ quan này sẽ dễ dàng theo dõi kiểm soát đơn-độc và khuyến - cáo cũng như điều chỉnh tất cả mọi hoạt-động của các cơ-quan thực hiện mỗi khi có sự thay đổi, trở ngại hay sa lầy nào.

Hoạt-động dưới sự theo dõi của một cơ-quan có tính cách thường-trực như vậy cơ quan Chiêu-hồi và Chiến-tranh tâm-lý sẽ đạt được nhiều kết-quả hơn và tránh được hầu hết các trở ngại và bất tiện trong vấn-đề thủ-tục cũng như chỉ huy thực-hiện công-tác. Sự phối-hợp như thế sẽ đạt được một tầm mức vững chắc và tích-cực hơn hầu thực hiện một cách tốt đẹp và đạt được những kết-quả tối đa của những chương-trình, chiến-dịch và công-tác được đề ra.

2.- Đối với những cơ-quan khác :

Đành rằng mỗi cơ-quan có một nhiệm-vụ chính-yếu của mình cần được thực-hiện song toàn để đạt được thành-quả mong muốn của chánh-sách quốc-gia; nhưng nếu trong phạm vi phương tiện và khả-năng cho phép có thể được dùng quên rằng chính sách quốc-gia là chánh-sách chung cần được sự phối-hợp và tham-gia của toàn thể mọi cơ-quan và mọi người.

- Cơ quan phải có nhiệm-vụ trong cơ-quan là thi - hành chu-đạo chương-trình học-tập chính-trị mà Ủy-Ban Thông Tin Đại chúng đề ra, cũng như phải cố gắng thực-hiện tất cả mọi công-tác về chiến-tranh tâm-lý trong phạm-vi cơ-quan mình, nhân viên cơ-quan mình. Công-chức trước tiên phải là một cán-bộ của chính-quyền quốc-gia, vai trò của người công chức phải làm thế nào để thực hiện được ý-nghĩa đó.

- Cơ quan và nhân-viên như vậy còn có nhiệm-vụ là một cán-bộ quốc-gia. Mỗi khi có dịp người công-chức dù ở một cơ-quan nào đều có nhiệm-vụ tham-gia tích-cực vào các hoạt-động chiến-tranh tâm-lý, nhằm tranh thủ nhân-tâm về với phía mình. Công-chức mọi cơ-quan ngoài nhiệm-vụ chuyên môn còn có nhiệm-vụ trình bày và giải-thích cho dân chúng

hiếu rõ chánh-sách và đường-lối của quốc-gia, đóng góp hữu hiệu vào công cuộc Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý của dân tộc ta.

III.- VẤN-ĐỀ VÕ-TRANG TINH-THẦN VÀ ĐỘNG-VIÊN TOÀN-LƯỢC :

Vấn-đề võ-trang tinh-thần cho toàn thể Quân, Dân, Cán, Chính hiện nay đã được thể hiện qua mục-đích của chương-trình Thông-Tin Đại Chúng mà trước đây được mệnh danh là kế-hoạch Động-viên chính-trị.

Mục tiêu chính-yyếu của chương-trình là nhằm mục-đích giáo-dục học-tập chính-trị cho tất cả mọi binh-sĩ, nhân viên các cấp trong chính-quyền quốc-gia, và sau đó là toàn thể dân chúng nói chung nhằm dồn mọi nỗ-lực vào một cuộc vận-động chính-trị để chiến-thắng Cộng-sản, giải quyết chiến-tranh và sửa soạn cho cuộc đấu tranh chính-trị với Cộng-sản trong giai-đoạn hậu chiến.

Chương-trình Thông-Tin Đại-Chúng trên nguyên-tắc thì đã được chính-quyền đặc-biệt lưu-tâm đến. Nhưng trên thực-tế thì chưa cho ta thấy một thành-quả nào hữu-hiệu, sơ dĩ như vậy vì :

1.- Một phần vì tổ-chức các Ủy-Ban Thông-Tin Đại Chúng còn mang đầy đủ tính cách mới mẻ và sơ khai của nó

Các Ủy-Ban Thông-Tin Đại-chúng Trung-ương và địa phương đang còn trong giai-đoạn thực-hiện và các hoạt-động đang còn trong giai-đoạn sửa-soạn dò dẫm chưa được phát động sâu rộng. Dù sao thì ở đây chúng ta cũng phải ghi nhận 2 khuyết-điểm chính-yyếu là hoạt-động của chương-trình Thông Tin Đại chúng cở vể chậm chạp và lu mờ.

2.- Chương-trình Thông-Tin Đại Chúng tức là kế-hoạch võ trang hay động-viên tinh-thần sơ dĩ chậm chạp và lu mờ vì các nguyên do sau đây :

- Thiếu sự rõ-ràng trong tổ chức và nhiệm-vụ của các Ủy-ban Thông-Tin Đại chúng.

- Kế-hoạch chưa được hoạch-định và dự-liệu một cách đầy đủ nên khi đem ra áp-dụng thì chưa thể thích-hợp ngay với tình-thế.

- Nguyên do cuối cùng là nguyên-do chính-yếu trong sự yếu-kém của chương-trình là tinh-thần dân chúng nói chung chưa được sửa soạn và động-viên theo một cách tích-cực cũng phát-động sâu rộng ăn sâu vào đầu óc tất cả mọi người.

Đây là điểm chúng ta cần lưu ý thứ nhất, Vấn-đề động viên tinh-thần dân chúng trong trận chiến-tranh hiện nay là một vấn-đề có tầm quan-trọng quyết-định.

Tất cả mọi chương-trình của quốc-gia khi đưa ra thực-hiện đều cần phải có một sự vận-động chu-đáo trước đó để cho tất cả mọi người từ binh-sĩ cho đến nhân-viên chính quyền và toàn thể dân chúng ý-thức được tầm quan-trọng và tính-cách thiết-thực của nó để tham-gia tích-cực vào.

Nhiệm-vụ Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm-lý không phải là nhiệm-vụ riêng của một cơ-quan nào, một người nào, mà đó là nhiệm-vụ của tất cả mọi người miền Nam Tự-do lựa chọn sống dưới chế-độ tự do để chống lại với Cộng-sản.

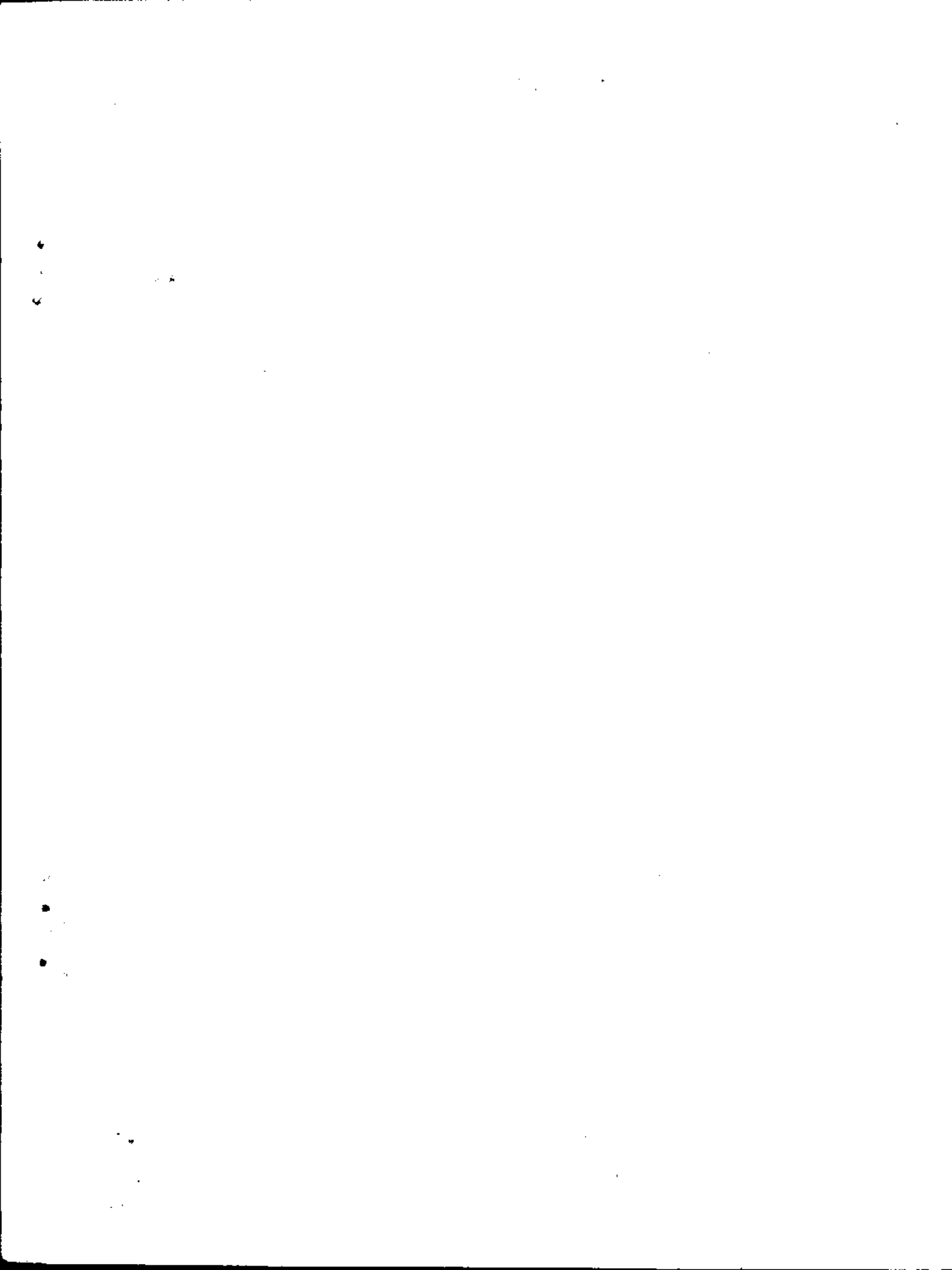
Động viên được tinh-thần toàn dân đó là vấn-đề khó khăn số một. Dân chúng Việt-Nam sau bao nhiêu năm chiến-tranh và đau khổ, trải qua bao nhiêu chế-độ chính-trị, biết bao nhiêu phong-trào cao trào khiến tinh-thần của họ đã bị thụ-động, tâm lý của họ là muốn được sống yên thân.

Muốn động-viên được tinh-thần đó chính-quyền ngoài những chính-sách và đường-lối tốt đẹp có thể tạo được cho họ một niềm tin vững chãi, cần phải phát-động một phong-trào mạnh mẽ, thổi vào đó những luồng sinh-khí mới, những ý thức mới, những niềm hy-vọng mới khiến tất cả mọi người đều vùng dậy từ bỏ cái vỏ bọc ngoài mình tham gia tích-cực vào tất cả mọi công cuộc quốc-gia. Điều đó chỉ có thể thực hiện được trong một bầu không-khí tươi sáng và những hy vọng huy-hoàng.

Đây là một công cuộc khó khăn nhưng không phải là không đạt được và nếu đạt được thì cũng đồng nghĩa với sự

chiến-thắng oanh-liệt và cuối cùng của phe quốc-gia vậy.

Tóm lại, chánh-sách Chiêu-hồi và chiến-tranh tâm lý của Việt-Nam nếu đạt được những yếu-tố trên sẽ là một hoạt động hữu-hiệu nhất và giúp đạt được chiến-thắng một cách dễ dàng để đem lại thanh-bình cho đất nước.

KẾT LUẬN

Miền Nam Việt-Nam đang ở trong một trận chiến - tranh trực diện chống lại chủ-nghĩa Cộng-sản đang ngự trị trên một nửa phần đất bên kia của đất nước.

Với 1 cuộc chiến-tranh mang nhiều bản-chất mới mẻ lồng vào trong khung-cảnh có tính-cách đặc-thù của Việt-Nam và Cộng-sản Việt-Nam, mọi nỗ lực của nhân-dân miền-Nam và chính-quyền miền Nam là phải thực-hiện một chế độ chính-trị tốt đẹp và một xã-hội công-bằng, tự do, dân-chủ để hầu mong có đầy đủ sức mạnh để giải-quyết chiến-tranh và xây-dựng đất nước.

Điều trước tiên là miền Nam Việt-Nam phải có những chính-sách thật tốt đẹp và thiết-thực. Tuy nhiên, chánh-sách hay không chưa đủ. Trong cuộc đấu tranh với Cộng-sản kẻ nào gây thơ lảm mớ cho rằng chánh-sách hay tự nó sẽ nói lên ý nghĩa của nó, mà còn cần huy-động một mặt trận chiến-tranh tâm-lý song song để nói lên những thành đạt tốt đẹp và ý chí quyết-thắng của nhân dân miền Nam hậu tr tranh thủ nhân-tâm và chiến thắng trên phương diện chính trị. Yếu-tố chính-trị cuối cùng sẽ là yếu-tố quyết định trong trận chiến tranh này.

Một mặt khác trong quá trình của cuộc chiến tranh Việt-Nam, phong trào kháng-chiến chống Pháp giành độc-lập ngay xưa, đã bị Cộng-sản khéo léo lợi-dụng biến công lao của toàn dân thành kết-quả của riêng họ bằng Hiệp-định Genève chia đôi xứ sở.

Một số người vì nhiệt-tâm yêu nước theo kháng-chiến vô tình đã rơi vào sự kềm kẹp trong hàng ngũ Cộng-sản đến khi thức tỉnh thì đã lỡ rồi. Một đảng khác trong thành phần của Mặt-Trận Giải-Phóng miền Nam một số đông người đã là

nạn nhân của sự cưỡng-bách của Cộng-sản hay là do hoàn cảnh bắt buộc phải biến thành những người Cộng-sản mà kỳ thật họ cũng chẳng ưa thích gì chủ nghĩa Cộng-sản. Một số đông các cán binh Cộng-sản khác một phần vì cực khổ nguy-hiểm một phần vì mất tin-tưởng vào cuộc chiến-tranh xâm-lãng gian-khổ đồng thời họ thức tỉnh khi thấy chính quyền Cộng-sản đã quá tham vọng đưa đẩy họ vào trong một cuộc chiến đấu đầy gian lao và vô vọng.

Như vậy, vấn đề đặt ra còn là : chiến thắng không có nghĩa là dùng lực-lượng quân-sự để tiêu-diệt hết đối-phương mà phải mở cho họ một lối-thoát tốt đẹp để họ có cơ hội trở về cùng cộng-đồng dân-tộc. Chiêu-hồi là lối thoát và con đường đó.

Chúng ta đã thấy sự cần thiết của chánh-sách Chiêu hồi và chiến-tranh tâm lý. Chúng ta sẽ thấy cần thiết hơn nữa là sự thực hiện song song chánh-sách Chiêu-hồi và chiến tranh tâm-lý để đạt được trọn vẹn kết-quả mong muốn.

Chiến-tranh tâm-lý là đánh bằng tâm-lý nhằm mục-tiêu là tranh-thủ nhân-tâm. Nhưng khi đã tranh thủ được tâm hồn đối phương thì vô lễ chúng ta vẫn cứ xem họ như kẻ thù buộc lòng họ phải cầm súng chống lại chúng ta, mà chúng ta phải mở cho họ một lối-thoát tốt đẹp để họ có thể rời bỏ hàng ngũ trở về trong hàng ngũ chúng ta và chiến đấu chống lại Cộng-sản.

Chiêu-hồi do đó nói về sự ích-lợi sẽ là tiết-kiệm được xương máu, làm suy giảm hàng ngũ địch và gia tăng chiến hữu; Tất nhiên, sẽ thâm ngấn con đường đưa đến chiến-thắng và thực hiện hoà-bình cho đất nước.

Chiêu-hồi và chiến tranh tâm-lý, tóm lại, là những nỗ lực cần được thực hiện song song, vì nó là 2 mặt của một vấn-đề : Tranh thủ lòng người và tranh thủ con người.-

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Các tài liệu của Bộ Chiêu-hồi, Bộ Thông Tin và Tổng Cục Chiến-Tranh Chính-Trị
- Các Luận-văn tốt nghiệp của các khóa Đốc-Sự trước liên-quan đến Chiêu-Hồi và Thông-Tin.
- Kỹ-thuật tuyên-truyền chính-trị, nguyên tác La propagande politique của J.M. DOMENACH - Thế Uyên dịch
- Chiến-tranh tâm lý, nguyên tác Psychological Warfare của Bác sĩ Paul M.A. Line-Bergen - Tử An Tùng dịch
- Chánh-sách Chiêu-hồi
Phân Ủy-Ban Chiêu-hồi xuất bản.